

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 55

Rozeslána dne 12. dubna 2002

Cena Kč 35,20

O B S A H:

123. Zákon o přijetí úvěru Českou republikou od Evropské investiční banky na financování investičních potřeb souvisejících s prováděním projektu Podpora investičních opatření na ochranu před povodněmi v České republice v rámci Programu prevence před povodněmi
 124. Zákon o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředcích a platebních systémech (zákon o platebním styku)
 125. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku
 126. Zákon, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře), ve znění zákona č. 15/2002 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů
 127. Zákon, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 442/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů
 128. Zákon, kterým se mění zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon), ve znění zákona č. 238/2000 Sb., zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
 129. Zákon, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.
-

123**ZÁKON**

ze dne 13. března 2002

o přijetí úvěru Českou republikou od Evropské investiční banky na financování investičních potřeb souvisejících s prováděním projektu Podpora investičních opatření na ochranu před povodněmi v České republice v rámci Programu prevence před povodněmi

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Česká republika je oprávněna přijmout úvěr od Evropské investiční banky na financování investičních potřeb souvisejících s prováděním projektu Podpora investičních opatření na ochranu před povodněmi v České republice v rámci Programu prevence před povodněmi¹⁾ do výše 60 000 000 eur, splatný ve lhůtě do 31. prosince 2022.

(2) Projektem Podpora investičních opatření na ochranu před povodněmi v České republice se rozumí příprava, výstavba a kontrola akcí v Programu prevence před povodněmi.

(3) Úvěrovou smlouvu k přijetí úvěru podle odstavce 1 sjednává jménem České republiky ministr financí.

§ 2

O prostředky získané úvěrem podle § 1 lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu schválené zákonem o státním rozpočtu v rozpočtovém roce, ve kterém budou takto získané prostředky použity. O toto překročení se v příslušném rozpočtovém roce mění saldo státního rozpočtu a financující položky.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

¹⁾ § 12 a 13 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

124

ZÁKON

ze dne 13. března 2002

**o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředků a platebních systémech
(zákon o platebním styku)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

Tento zákon upravuje

- a) provádění převodů peněžních prostředků na území České republiky v české měně a provádění přeshraničních převodů (§ 2 odst. 2),
- b) vydávání a užívání elektronických platebních prostředků,
- c) vznik a provozování platebních systémů v jakékoli měně a práva a povinnosti jejich účastníků, jestliže se tito účastníci dohodli, že se tyto platební systémy řídí právním řádem České republiky, a dále některé povinnosti účastníků platebních systémů provozovaných podle právního řádu některého z členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor.

**ČÁST DRUHÁ
PŘEVODY PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ****§ 2****Základní ustanovení**

(1) Podle této části zákona postupují

- a) banky, pobočky zahraničních bank a jiné osoby, které provádějí nebo zprostředkovávají převody peněžních prostředků jako podnikání, jestliže tyto činnosti provádějí na území České republiky, (dále jen „převádějící instituce“),
- b) fyzické a právnické osoby, které dávají přímo převádějící instituci příkaz k převodu (§ 4) (dále jen „příkazce“), nebo které jsou konečnými příjemci částky převodu (dále jen „příjemce“). U přeshra-

ničních převodů podle odstavce 2 se za příkazce nepovažují banky, pobočky zahraničních bank a jiné osoby, které provádějí nebo zprostředkovávají přeshraniční převody jako podnikání, osoby oprávněné k poskytování investičních služeb podle zvláštního právního předpisu,¹⁾ pojišťovny, investiční společnosti, investiční fondy, penzijní fondy a dále jiné osoby se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky, které provádějí obdobné činnosti jako podnikání.

(2) Přeshraničním převodem se rozumí převod peněžních prostředků z jednoho členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor do jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor v domácí měně kteréhokoliv členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor až do výše protihodnoty 50 000 eur. Protihodnota se přepočte podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Evropskou centrální bankou ke dni účinnosti příkazu k převodu.

§ 3**Převod**

(1) Převodem se pro účely tohoto zákona rozumí operace prováděná na základě příkazu, který dal příkazce své převádějící instituci za účelem převedení peněžních prostředků ve prospěch příjemce.

(2) Převod může být uskutečněn zejména odepsáním z účtu příkazce nebo složením hotovosti příkazcem a připsáním na účet příjemce nebo výplatou hotovosti příjemci. Příkazcem a příjemcem může být tatáž osoba.

(3) Za převod s výjimkou přeshraničního převodu se nepovažuje

- a) poštovní poukaz podle zvláštního právního předpisu,²⁾
- b) platba daně a poplatku podle zvláštního právního předpisu,³⁾

¹⁾ § 8 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 2 písm. b) zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).

³⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

- c) platba pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾
- d) platba pojistného na všeobecné zdravotní pojištění podle zvláštního právního předpisu.⁵⁾

§ 4

Příkaz k převodu

Příkazem k převodu se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) bezpodmínečný pokyn příkazce daný převádějíci institucí k provedení převodu,
- b) pokyn příkazce daný převádějíci institucí k provedení převodu, jehož všechny podmínky stanovené příkazcem byly splněny.

§ 5

Den účinnosti příkazu k převodu

(1) Dnem účinnosti příkazu k převodu se rozumí den, kdy příkazce splnil všechny smluvní podmínky požadované k uskutečnění převodu převádějíci institucí, jejímž je klientem, podmínky stanovené tímto zákonem (§ 6 odst. 1) a další povinnosti, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(2) Určí-li příkazce den, kdy mají být peněžní prostředky na základě příkazu k převodu odepsány z jeho účtu, nastává účinnost příkazu k převodu v tento den, jsou-li splněny podmínky jeho účinnosti.

§ 6

Podmínky účinnosti příkazu k převodu

(1) Podmínkami účinnosti příkazu k převodu jsou zajištění krytí částky převodu a předání podkladů nutných k provedení převodu převádějíci institucí.

(2) Převádějíci instituce může ve svých obchodních podmínkách zejména stanovit povinnost příkazce předat jí příkaz k převodu přede dnem jeho účinnosti, lhůtu k jeho předání a provozní dobu, v níž je možno předávat příkazy k převodu.

§ 7

Informační povinnosti převádějíci instituce

(1) Převádějíci instituce informuje veřejnost jasně a srozumitelně písemnou formou ve svých provozních prostorách, a je-li to vhodné též elektronickými prostředky, předem o obecných podmínkách provádění převodů. Informace musí vždy obsahovat

- a) lhůtu nezbytnou k připsání částky převodu ve

prospěch účtu převádějíci instituce příjemce nebo způsob stanovení této lhůty; počátek běhu této lhůty musí být přesně stanoven,

- b) lhůtu nezbytnou k tomu, aby částka převodu připsaná ve prospěch účtu převádějíci instituce příjemce byla připsána ve prospěch účtu příjemce, nebo aby byla částka převodu příjemci k dispozici,

- c) výši nebo způsob stanovení výše ceny, kterou bude klient hradit za provedení převodu,

- d) den, kdy bude částka převodu odepsána z účtu klienta, je-li příkazcem, a den, kdy bude částka převodu připsána ve prospěch účtu klienta nebo kdy mu bude k dispozici, je-li příjemcem,

- e) postupy pro vyřizování stížností a řízení k nápravě včetně informace o postupech pro řešení sporů (§ 12),

- f) údaj o směnných kurzech používaných při přepočtu.

(2) S výjimkou případu, kdy převádějíci instituce nehodlá převod uskutečnit, musí zájemci na jeho žádost sdělit závaznou lhůtu, v níž bude převod proveden, a závaznou cenu, kterou zájemce uhradí za provedení převodu.

(3) Převádějíci instituce informuje svého klienta následně jasně a srozumitelně písemnou formou, a je-li to vhodné též elektronickými prostředky, o uskutečněných převodech, nevzdá-li se klient nároku na tuto informaci. Informace musí vždy obsahovat

- a) údaje umožňující klientovi identifikovat převod,
- b) částku převodu, která byla uvedena na příkazu k převodu,
- c) výši ceny za provedení převodu účtované k tíži klienta,
- d) den, kdy byla částka převodu odepsána z účtu klienta, nebo den, kdy byla částka převodu připsána ve prospěch účtu klienta.

Jestliže příkazce určil, že cenu za provedení převodu nebo její část uhradí příjemce (§ 10), musí o tom příjemce informovat jeho převádějíci instituce. Provedla-li převádějíci instituce kurzový přepočet, je povinna informovat svého klienta o použitém směnném kurzu.

⁴⁾ Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

§ 8

Lhůty provádění převodů

(1) Převádějící instituce provádějí převody ve lhůtách stanovených v odstavcích 2, 3 a 5, pokud není dán zákonný důvod lhůtu prodloužit.⁶⁾

(2) Provádí-li převádějící instituce příkazce převody na území České republiky v české měně

a) mezi různými převádějícími institucemi, je povinna zajistit připsání částky převodu ve prospěch účtu převádějící instituce příjemce a předat jí podklady nutné k poskytnutí částky převodu příjemci nejpozději následující bankovní pracovní den po dni účinnosti příkazu k převodu, nebyla-li dohodnuta lhůta kratší,

b) v rámci téže převádějící instituce, je povinna poskytnout částku převodu příjemci v den, kdy nastala účinnost příkazu k převodu, nebo následující bankovní pracovní den, není-li den účinnosti příkazu k převodu bankovním pracovním dnem.

(3) Provádí-li převádějící instituce příkazce přeshraniční převod, je povinna zajistit připsání částky převodu ve prospěch účtu převádějící instituce příjemce a předat jí podklady nutné k poskytnutí částky převodu příjemci ve lhůtě dohodnuté s příkazcem; není-li taková lhůta dohodnuta, do 5 bankovních pracovních dnů ode dne účinnosti příkazu k převodu.

(4) Bankovním pracovním dnem se rozumí den, ve kterém všechny převádějící instituce, které se účastní provádění nebo zprostředkování příslušné části převodu, běžně vykonávají svoji činnost.

(5) Převádějící instituce příjemce připsá částku převodu ve prospěch účtu příjemce nebo zajistí, aby částka převodu byla příjemci k dispozici, nejpozději následující bankovní pracovní den po dni, kdy byla částka převodu připsána ve prospěch účtu převádějící instituce příjemce a kdy tato převádějící instituce obdržela podklady nutné k poskytnutí částky převodu příjemci, nebyla-li dohodnuta lhůta kratší.

(6) Nemůže-li převádějící instituce příjemce identifikovat příjemce částky převodu, vrátí částku převodu bez zbytečného odkladu převádějící instituci příkazce.

(7) Nepřevezme-li příjemce částku převodu, která je mu k dispozici, nebo nelze-li mu tuto částku předat z důvodů překážek na straně příjemce, vrátí převádějící instituce příjemce částku převodu převádějící instituci příkazce, a to do 3 bankovních pracovních dnů po uplynutí 6 týdnů od připsání částky na účet převádějící instituce příjemce, není-li mezi příjemcem a jeho pře-

vádějící institucí nebo mezi příkazcem a jeho převádějící institucí dohodnuto jinak.

§ 9

Úrok z prodlení

(1) Jestliže převádějící instituce příkazce nedodrží lhůtu provedení převodu stanovenou v § 8 odst. 2 nebo 3, zaplatí příkazci úrok z prodlení. Jestliže převádějící instituce příjemce nedodrží lhůtu k poskytnutí částky převodu příjemci podle § 8 odst. 5, zaplatí úrok z prodlení příjemci.

(2) Jestliže nedodržení lhůty provedení převodu ve prospěch účtu převádějící instituce příjemce podle § 8 odst. 2 písm. a) nebo podle § 8 odst. 3 způsobí zprostředkující převádějící instituce, zaplatí tato převádějící instituce úrok z prodlení převádějící instituci příkazce.

(3) Úrok z prodlení se vypočte z částky převodu; při výpočtu úroku z prodlení se použije úroková sazba stanovená zvláštním právním předpisem.⁷⁾

(4) Převádějící instituce příkazce i převádějící instituce příjemce zaplatí úrok z prodlení, i když nedodržení lhůty provedení převodu nezpůsobí; povinnosti platit úrok z prodlení se zproští jen tehdy, prokáže-li, že nedodržení lhůty provedení převodu způsobil příkazce nebo příjemce částky převodu, nebo že k nedodržení lhůty převodu došlo v důsledku okolností stanovených v § 13.

(5) Kromě úroku z prodlení mají příkazce, příjemce nebo převádějící instituce nárok na náhradu škody; jiná jejich práva tím nejsou dotčena.

§ 10

Zákaz provádění srážek z částky převodu

(1) Převádějící instituce příkazce, zprostředkující převádějící instituce i převádějící instituce příjemce jsou povinny převést částku převodu v plné výši bez jakýchkoliv srážek. Tím není dotčeno právo převádějící instituce příjemce vůči příjemci na úhradu cen souvisejících s vedením jeho účtu za podmínky, že takto nebude obcházeno ustanovení věty první, zejména, že tyto ceny nebudou v případě přeshraničního převodu vyšší než u převodu prováděného na území České republiky.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, určí-li příkazce, že cenu za provedení převodu nebo její část uhradí příjemce.

⁶⁾ Například § 6 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 159/2000 Sb.

⁷⁾ Nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku.

(3) Poruší-li převádějící instituce příkazce nebo zprostředkující převádějící instituce povinnost stanovenou v odstavci 1, je převádějící instituce příkazce povinná na žádost příkazce vrátit neoprávněně sraženou nebo naučovanou částku příjemci, nepožaduje-li její vrácení příkazce, a to na vlastní náklady a bez jakýchkoliv srážek.

(4) Poruší-li povinnost stanovenou v odstavci 1 zprostředkující převádějící instituce, je povinná vrátit neoprávněně sraženou nebo naučovanou částku na vlastní náklady a bez jakýchkoliv srážek převádějící instituci příkazce nebo, pokud o to převádějící instituce příkazce požádá, příjemci.

(5) Poruší-li povinnost stanovenou v odstavci 1 převádějící instituce příjemce, je povinná vrátit neoprávněně sraženou nebo naučovanou částku na vlastní náklady a bez jakýchkoliv srážek příjemci.

§ 11

Povinnost pro případ neúspěšného převodu

(1) Jestliže po účinnosti příkazu k převodu není převod uskutečněn ve lhůtě stanovené v § 8 odst. 2 nebo 3, ani nebyla částka převodu vrácena podle § 8 odst. 6 nebo 7, a požádá-li o to příkazce, poskytne mu převádějící instituce příkazce částku převodu a dále úrok z prodlení a ceny za provedení převodu, které příkazce již zaplatil. Převádějící instituce příkazce splní tuto povinnost do čtrnácti bankovních pracovních dnů ode dne doručení žádosti příkazce; této povinnosti se zproští, jen pokud byla v této lhůtě částka převodu připsána na účet převádějící instituce příjemce. Splní-li převádějící instituce příkazce tuto povinnost, není dále povinná dokončit převod.

(2) Úrok z prodlení se vypočte z částky převodu za období ode dne účinnosti příkazu k převodu do dne poskytnutí částky podle odstavce 1 příkazci. Při výpočtu úroku z prodlení se použije úroková sazba stanovená zvláštním právním předpisem.⁷⁾ Byl-li poskytnut úrok z prodlení podle odstavce 1 nebo odstavce 3, nenáleží příkazci ani převádějící instituci úrok z prodlení podle § 9.

(3) Každá zprostředkující převádějící instituce, která přijala od jiné převádějící instituce pokyn k provedení příkazu k převodu, je povinná vrátit na své náklady částku převodu včetně úroků a cen převádějící instituci, která jí dala pokyn k provedení příkazu k převodu. V případě přeshraničního převodu je zprostředkující převádějící instituce povinná vrátit převádějící instituci, která jí dala pokyn k provedení příkazu k převodu, částku převodu pouze do výše protihodnoty 12 500 eur a dále úrok z prodlení a ceny za provedení převodu, které obdržela.

(4) Jestliže neúspěšný převod způsobí převádějící instituce, kterou zvolila převádějící instituce příjemce, odstavec 1 se nepoužije. Převádějící instituce příjemce

je povinná poskytnout částku převodu příjemci. Povinnost převádějící instituce příkazce uskutečnit převod je tím splněna.

(5) Jestliže důvodem neúspěšného převodu byly chyby nebo neúplné údaje v příkazu k převodu, který dal příkazce své převádějící instituci, nebo byl-li neúspěšný převod způsoben zprostředkující převádějící institucí, kterou zvolil příkazce, ustanovení odstavce 1 se nepoužije. Všechny na převodu zúčastněné převádějící instituce jsou povinny vyvinout veškeré úsilí, které lze na nich požadovat, aby částka převodu byla nalezena a vrácena převádějící instituci příkazce. Úroky a ceny zaplacené při zprostředkování převodu tyto převádějící instituce nevracejí a mají nárok na úhradu nákladů vynaložených na vrácení částky převodu převádějící instituci příkazce. Nalezla-li převádějící instituce příkazce částku převodu, nebo jí byla tato částka vrácena, vrátí příkazci částku převodu sníženou o částku vynaložených nákladů.

(6) Kromě poskytnutí částky převodu a úroku z prodlení mají příkazce, příjemce nebo převádějící instituce nárok na náhradu škody; jiná jejich práva tím nejsou dotčena.

§ 12

Řešení sporů

Se spory, které vzniknou mezi převádějícími institucemi a jejich klienty při provádění převodů peněžních prostředků podle této části zákona, se mohou klienti obracet na orgán pro řešení sporů působící podle zvláštního právního předpisu. Právo klienta obrátit se na soud tím není dotčeno.

§ 13

Nepředvídatelné překážky

Prokáže-li převádějící instituce, že jí v plnění povinností stanovených v této části zákona bránily nepředvídatelné překážky, které vznikly nezávisle na její vůli, a nelze-li předpokládat, že by tyto překážky nebo jejich následky mohla odvrátit nebo překonat, zbaví se odpovědnosti za nesplnění těchto povinností.

ČÁST TŘETÍ

VYDÁVÁNÍ A UŽÍVÁNÍ ELEKTRONICKÝCH PLATEBNÍCH PROSTŘEDKŮ

§ 14

Základní ustanovení

Podle této části zákona postupují

- a) banky, pobočky zahraničních bank a jiné osoby, které vydávají elektronické platební prostředky jako podnikání, provádějí-li tyto činnosti na území České republiky, (dále jen „vydavatel“),

- b) fyzické a právnické osoby, které na základě smlouvy s vydavatelem užívají elektronický platební prostředek, (dále jen „držitel“).

§ 15

Elektronický platební prostředek a elektronické peníze

(1) Elektronickým platebním prostředkem je

- a) prostředek vzdáleného přístupu k peněžní hodnotě, při jehož užívání se zpravidla vyžaduje identifikace držitele osobním identifikačním číslem přiděleným vydavatelem nebo identifikace jiným způsobem,
- b) elektronický peněžní prostředek.

(2) Elektronickým peněžním prostředkem je platební prostředek, který uchovává peněžní hodnotu v elektronické podobě a který je přijímán jako platební prostředek i jinými osobami než jeho vydavatelem.

(3) Elektronickými penězi je peněžní hodnota uchovávaná na elektronickém peněžním prostředku.

(4) Elektronické peníze podle odstavce 3 smějí být vydávány pouze vydavatelem elektronických peněžních prostředků a pouze na základě předchozího přijetí peněžních prostředků v hodnotě ne nižší, než je hodnota elektronických peněz.

§ 16

Vzorové obchodní podmínky

Česká národní banka za účelem ochrany držitelů vydává vzorové obchodní podmínky, které obsahují úpravu vzájemných práv a povinností vydavatelů a držitelů při vydávání a užívání elektronických platebních prostředků. První vzorové obchodní podmínky vydá Česká národní banka ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Vzorové obchodní podmínky a jejich změny zveřejňuje ve Věstníku České národní banky.

§ 17

Obchodní podmínky vydavatele

(1) Vydavatel informuje zájemce o vydání elektronického platebního prostředku o svých obchodních podmínkách pro vydávání a užívání elektronických platebních prostředků, a to v dostatečném předstihu před vydáním elektronického platebního prostředku.

(2) Vydavatel je povinen v úvodních ustanoveních svých obchodních podmínek pro vydávání a užívání elektronických platebních prostředků výslovně informovat, zda tyto podmínky odpovídají vzorovým ob-

chodním podmínkám České národní banky vydaným podle § 16 a jaký je obsah případných odchylek.

(3) Povinnost podle odstavce 2 splní vydavatel do 3 měsíců ode dne vydání vzorových obchodních podmínek České národní banky nebo jejich změny.

(4) Vydavatel je povinen poskytnout své obchodní podmínky vydané podle odstavců 1 až 3 České národní bance bez zbytečného odkladu po jejich vydání nebo změně.

§ 18

Užití elektronického platebního prostředku na dálku

Jestliže bylo užito elektronického platebního prostředku,

- a) aniž byl fyzicky předložen, nebo
- b) bez identifikace držitele osobním identifikačním číslem nebo bez identifikace jiným způsobem, nemožňuje-li podstata elektronického platebního prostředku jeho fyzické předložení,

a prohlásí-li držitel, že tento elektronický platební prostředek neužil, má právo požadovat od vydavatele neprodleně vrácení peněžních prostředků odčerpaných takovýmto užitím elektronického platebního prostředku.

§ 19

Podmínky pro vydávání elektronických peněžních prostředků

(1) Jiné osoby než banky, pobočky zahraničních bank a osoby k tomu oprávněné na základě jednotné bankovní licence podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ smějí vydávat elektronické peněžní prostředky jen po předchozím souhlasu České národní banky za těchto podmínek:

- a) elektronický peněžní prostředek vydaný držiteli uchovává elektronické peníze v hodnotě nejvýše 4 500 Kč a současně celková částka závazků vydavatele vyplývající z nevypořádaných částek vydaných elektronických peněz nepřesáhne v žádném okamžiku částku 150 000 000 Kč,
- b) elektronické peněžní prostředky jsou přijímány pouze omezeným počtem poskytovatelů služeb, kteří jsou ve vztahu k vydavateli osobou ovládanou, osobou ovládající nebo osobou ovládanou stejnou osobou jako vydavatel, nebo kteří jsou s vydavatelem spojeni finančním či obchodním vztahem, kterým je zejména společný postup při získávání odbytišť (marketing) nebo společná distribuční síť.

(2) Osoby, které vydávají elektronické peněžní

⁸⁾ § 5a zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb.

prostředky podle odstavce 1, jsou povinny pro účely řízení měnové politiky a pro statistické účely označovat České národní bance objem elektronických peněz vydaných za posledních 6 měsíců a počet vydaných elektronických peněžních prostředků, a to vždy k 30. červnu a 31. prosinci každého kalendářního roku, nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného období. Na vyžádání České národní banky jsou tyto osoby povinny sdělit i další skutečnosti týkající se vydávání elektronických peněžních prostředků a elektronických peněz.

(3) Předchozí souhlas k vydávání elektronických peněžních prostředků uděluje Česká národní banka na základě žádosti ve správním řízení. Náležitosti žádosti stanoví Česká národní banka vyhláškou.

(4) Zjistí-li Česká národní banka, že vydavatel porušuje podmínky stanovené v odstavci 1, může odejmout ve správním řízení vydavateli předchozí souhlas k vydávání elektronických peněžních prostředků.

(5) Česká národní banka může stanovit vyhláškou další údaje podléhající hlášení podle odstavce 2, vymezit strukturu těchto údajů a stanovit způsob a lhůty jejich poskytování.

§ 20

Zpětná výměna elektronických peněz

(1) Vydavatel provede v době platnosti elektronického peněžního prostředku na požádání držitele zpětnou výměnu elektronických peněz v nominální hodnotě za mince a bankovky nebo bezhotovostním převodem na účet, aniž by si za tuto službu účtoval cenu s výjimkou nákladů nezbytných k provedení zpětné výměny.

(2) Vydavatel může stanovit minimální hodnotu pro zpětnou výměnu, která nesmí překročit částku 300 Kč.

(3) Podmínky pro zpětnou výměnu elektronických peněz musí být jasné a srozumitelně stanoveny v obchodních podmínkách vydavatele.

§ 21

Řešení sporů

Se spory, které vzniknou mezi vydavateli a držiteli při vydávání a užívání elektronických platebních prostředků, se mohou držitelé obracet na orgán pro řešení sporů působící podle zvláštního právního předpisu. Právo držitele obrátit se na soud tím není dotčeno.

§ 22

Pokuta

Česká národní banka je oprávněna za porušení povinností stanovených v této části zákona uložit vydavateli pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

ČÁST ČTVRTÁ PLATEBNÍ SYSTÉMY

§ 23

Základní ustanovení

(1) Platebním systémem (dále jen „systém“) se pro účely tohoto zákona rozumí systém, který zajišťuje převody peněžních prostředků, jestliže

a) má alespoň

1. tři účastníky kromě účastníků uvedených v § 24 odst. 2 písm. a) až c), nebo
2. dva účastníky kromě účastníků uvedených v § 24 odst. 2 písm. a) až c), zajišťuje-li propojení systémů uvedených v seznamu podle § 29 odst. 1, vypořádacích systémů podle zvláštního právního předpisu,⁹⁾ nebo vypořádacích systémů uvedených v seznamu Komise Evropských společenství a je-li jedním z nich systém provozovaný podle tohoto zákona,

b) je provozován na základě písemné smlouvy uzavřené mezi všemi účastníky systému nebo na základě písemných smluv uzavřených mezi provozovatelem systému a ostatními účastníky systému (dále jen „smlouva o platebním systému“),

c) provozovatel systému je držitelem licence k provozování platebního systému (§ 30),

d) provádí převody peněžních prostředků podle pravidel stanovených tímto zákonem a podle standardizovaných postupů dohodnutých mezi účastníky systému,

e) existenci systému a jeho název oznámí Česká národní banka Komisi Evropských společenství.

(2) Systém musí být provozován na principu zúčtování jednotlivých položek při současné kontrole jejich krytí nebo na principu zúčtování rozdílů (sald) vypočtených ze vzájemných pohledávek a závazků účastníků systému, popřípadě v kombinaci těchto principů; zároveň musí splňovat podmínky, které pro tyto principy zúčtování stanoví Česká národní banka vyhláškou.

(3) Systém mezibankovního platebního styku provozovaný Českou národní bankou se považuje za systém provozovaný podle tohoto zákona.

⁹⁾ § 70b zákona č. 591/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 24

Účastníci systému

(1) Účastníky systému mohou být

- a) banky a pobočky zahraničních bank,
- b) jiné osoby, které jsou oprávněny přijímat vklady od veřejnosti a poskytovat úvěry podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- c) osoby, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby podle zvláštního právního předpisu,¹⁾
- d) osoby veřejného práva a osoby s jejich zárukou,
- e) osoby oprávněné vydávat elektronické peněžní prostředky na základě jednotné bankovní licence podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾
- f) zahraniční osoby, jejichž činnost odpovídá činnosti osob uvedených v písmenech a) až c) a e),

(dále jen „peněžní instituce“), které při své účasti v systému odpovídají za splnění svých finančních závazků vyplývajících z příkazů přijatých systémem.

(2) Účastníkem systému může dále být

- a) osoba, která přijímá příkazy peněžních institucí zúčastněných v systému a která je výlučným prostředníkem mezi těmito peněžními institucemi, (dále jen „ústřední protistrana“),
- b) osoba, která vede účty, na nichž se zúčtují příkazy peněžních institucí nebo ústřední protistrany zúčastněných v systému, a která z tohoto důvodu může peněžním institucím nebo ústřední protistraně poskytovat úvěr, (dále jen „zúčtovatel“),
- c) osoba, která provádí započtení vzájemných pohledávek a závazků z příkazů peněžních institucí, ústřední protistrany nebo zúčtovatele, (dále jen „clearingová instituce“),
- d) Česká národní banka, centrální banky jiných států a Evropská centrální banka.

(3) Týž účastník může v systému zajišťovat funkci ústřední protistrany, zúčtovatele nebo clearingové instituce, popřípadě zajišťovat dvě nebo všechny tyto funkce anebo zajišťovat některou jejich část.

(4) Účastníci systému musí ve smlouvě o platebním systému stanovit provozovatele systému; provozovatelem systému může být pouze některý z účastníků systému podle odstavců 1 a 2.

§ 25

Pravidla systému

Pravidla systému tvoří nedílnou součást smlouvy o platebním systému. Tato pravidla vždy stanoví

- a) kdo je provozovatelem systému,

- b) kdo může být účastníkem systému a za jakých podmínek,
- c) práva a povinnosti účastníků systému,
- d) způsob zajištění likvidity k zúčtování příkazů předaných systémem,
- e) způsob vypořádání vzájemných pohledávek a závazků účastníků systému,
- f) okamžik přijetí příkazu systémem, způsob předávání příkazů a vymezení doby, v níž systém příkazy přijímá,
- g) měnu nebo měny, v nichž je systém provozován.

§ 26

Příkaz

Příkazem se pro účely této části zákona rozumí pokyn účastníka systému, aby prostřednictvím tohoto systému byly převedeny peněžní prostředky ve prospěch jejich příjemce a aby byly zúčtovány v souladu s pravidly systému.

§ 27

Zajištění neodvolatelnosti příkazu

(1) Účastník systému ani žádná třetí osoba nemůže platně odvolat příkaz přijatý systémem počínaje okamžikem přijetí příkazu, který stanoví pravidla systému.

(2) Prohlášením konkurzu na majetek účastníka systému nebo zastavením anebo omezením plateb v důsledku jiného opatření vůči účastníkovi systému (dále jen „zastavení plateb“) není dotčeno právo použít peněžní prostředky z účtu účastníka systému vedeného v tomto systému ke splnění jeho závazků, vyplývajících z jeho účasti v systému, a to za účelem uzavření zúčtování v systému v den prohlášení konkurzu nebo zastavení plateb.

(3) Prohlášením konkurzu na majetek účastníka systému nebo zastavením plateb není dotčena povinnost systému zpracovat příkazy tohoto účastníka systému ani platnost a vymáhatelnost těchto příkazů vůči třetím osobám, jedná-li se o příkazy, které byly přijaty systémem v souladu s jeho pravidly

- a) před okamžikem prohlášení konkurzu nebo zastavení plateb,
- b) v okamžiku prohlášení konkurzu nebo v okamžiku zastavení plateb a po tomto okamžiku, jestliže byly příkazy provedeny v den prohlášení konkurzu nebo v den zastavení plateb, a to jen tehdy, prokáží-li osoby uvedené v § 24 odst. 2 písm. a) až c), že jim prohlášení konkurzu nebo zastavení

¹⁰⁾ Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

plateb nebylo známo, a to ani z oznámení podle § 29 odst. 4 písm. b) nebo podle § 29 odst. 5.

(4) Prohlášením konkurzu na majetek účastníka systému nebo zastavením plateb nejsou dotčena práva na zajištění, která tento účastník systému poskytl

- a) jinému účastníkovi systému v souvislosti s jeho účastí v tomto systému,
- b) České národní bance,
- c) centrálním bankám ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor a Evropské centrální bance,

včetně možnosti realizace tohoto zajištění.

(5) Zajištěním se pro účely této části zákona rozumí práva k majetkové hodnotě sloužící k zajištění závazků.

§ 28

Oznamovací povinnosti provozovatele systému a účastníků systému

(1) Provozovatel systému oznamuje bez zbytečného odkladu písemně České národní bance změnu názvu, sídla nebo místa podnikání kteréhokoli účastníka systému a dále snížení počtu účastníků systému; tím není dotčeno ustanovení § 23 odst. 1 písm. a).

(2) Provozovatel systému je povinen podat České národní bance žádost o předchozí souhlas se změnou v účastnících systému, nejedná-li se o změny podle odstavce 1.

(3) Provozovatel systému je povinen podat České národní bance žádost o předchozí souhlas se změnou smlouvy o platebním systému nebo se změnou pravidel systému.

(4) Účastníci systému jsou na písemnou žádost osoby, která prokáže právní zájem, povinni poskytnout informaci o systémech provozovaných podle tohoto zákona, jichž jsou účastníky, a o pravidlech těchto systémů.

(5) Povinnost podle odstavce 4 mají rovněž všechny osoby se sídlem nebo místem podnikání v České republice, které jsou účastníky systémů provozovaných podle právního řádu některého z ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor. Tyto osoby jsou povinny dále oznamovat České národní bance změnu svého sídla nebo místa podnikání neprodleně po účinnosti změny.

§ 29

Oznamovací povinnosti České národní banky

- (1) Česká národní banka vede seznamy
- a) systémů provozovaných podle tohoto zákona

včetně jejich provozovatelů a účastníků těchto systémů,

- b) systémů provozovaných podle právního řádu ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor včetně jejich účastníků, kteří mají sídlo nebo místo podnikání v České republice.

(2) Česká národní banka poskytuje informace obsažené v seznamech podle odstavce 1 krajským a vrchním soudům a Nejvyššímu soudu České republiky a tyto informace uveřejňuje, a to i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Česká národní banka informuje Komisi Evropských společenství o systémech provozovaných podle tohoto zákona, o jejich provozovatelích a účastnících těchto systémů a dále o zániku licence k provozování systému (§ 34).

(4) Obdrží-li Česká národní banka zprávu o zastavení plateb nebo o prohlášení konkurzu na majetek účastníka systému provozovaného podle tohoto zákona, je povinna oznámit tuto skutečnost neprodleně

- a) provozovateli systému, jehož účastníka se konkurz týká,
- b) účastníkům tohoto systému uvedeným v § 24 odst. 2 písm. a) až c).

(5) Povinnost podle odstavce 4 má Česká národní banka rovněž tehdy, obdrží-li od orgánů ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, které k tomu byly určeny v souladu s právem daného státu, zprávu o prohlášení konkurzu na majetek účastníka systému provozovaného podle tohoto zákona nebo zprávu o zastavení plateb.

(6) Obdrží-li Česká národní banka zprávu o zastavení plateb nebo o prohlášení konkurzu na majetek účastníka systému provozovaného podle právního řádu jiného členského státu Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, má-li tento účastník systému sídlo nebo místo podnikání v České republice, je povinna oznámit tuto skutečnost neprodleně orgánům ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, které k tomu byly určeny v souladu s právem daného státu.

§ 30

Licence k provozování platebního systému

(1) Žádost o udělení licence k provozování platebního systému (dále jen „licence“) nebo žádost o její změnu předkládá provozovatel systému písemně České národní bance. S žádostí o licenci nebo o její změnu se předkládá smlouva o platebním systému včetně pravidel systému.

(2) Licenci lze udělit, jestliže

- a) provozovatel systému je akciovou společností se sídlem v České republice,
- b) provozovatel systému má splacen základní kapitál ve výši nejméně 500 000 000 Kč, který musí být nejméně v této výši tvořen peněžitými vklady,
- c) majetek použitý ke splacení základního kapitálu má průhledný a nezávadný původ,
- d) účastníkem systému je pouze osoba, u níž je zajištěna neodvolatelnost příkazů podle § 27,
- e) provozovatel systému má technické a organizační předpoklady pro výkon činnosti systému včetně funkčních řídicích a kontrolních mechanismů a systém řízení rizik odpovídající rozsahu zamýšleného systému,
- f) osoby, které jsou navrhovány na výkonné řídicí funkce provozovatele systému, s nimiž je spojena pravomoc a odpovědnost vymezená stanovami, a členové statutárního orgánu provozovatele systému jsou osoby odborně způsobilé, důvěryhodné a zkušené,
- g) provozovatel systému má vypracovanou strategii a plán činnosti zamýšleného systému, které musí být podloženy reálnými ekonomickými kalkulacemi,
- h) je zajištěna likvidita zúčtování příkazů přijatých systémem, jsou zajištěna finanční rizika a vyloučena systémová rizika.

(3) Licence se uděluje provozovateli systému na dobu neurčitou, není převoditelná na jinou osobu ani nepřechází na právního nástupce.

(4) Česká národní banka může v licenci stanovit podmínky, které musí být dodržovány při provozování systému.

(5) Náležitosti žádosti o licenci stanoví Česká národní banka vyhláškou.

§ 31

Dohled nad systémy a povinnost mlčenlivosti

(1) Činnost systémů provozovaných podle tohoto zákona podléhá dohledu vykonávanému Českou národní bankou.

(2) Provozovatel systému a účastníci systému jsou povinni poskytnout osobám pověřeným výkonem dohledu nad systémy požadované informace a potřebnou součinnost.

(3) Všechny osoby provádějící dohled nad systémy jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech údajích získaných v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce. Třetím osobám mohou poskytovat pouze informace v souhrnné podobě, u nichž nelze identifikovat, o jaký konkrétní systém

nebo osobu se jedná. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení povolání, zaměstnání nebo funkce.

(4) Informace získané při výkonu své pravomoci mohou osoby uvedené v odstavci 3 použít pouze k plnění úkolů podle tohoto zákona nebo v soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí učiněnému v souvislosti s výkonem dohledu nad systémy nebo v obdobném řízení před mezinárodním orgánem.

(5) Za porušení povinnosti mlčenlivosti se při dodržení zákonných podmínek nepovažuje poskytnutí informací získaných v souvislosti s výkonem dohledu nad systémy orgánu dohledu nad bankami, finančními institucemi nebo finančními trhy v České republice nebo v jiném státě a orgánu dohledu nad platebními systémy v jiném státě.

(6) Za porušení povinnosti mlčenlivosti se při dodržení zákonných podmínek nepovažuje poskytnutí informací získaných v souvislosti s výkonem dohledu nad systémy veřejným orgánům a dalším osobám v České republice, jsou-li informace poskytovány pro plnění jejich funkce

- a) orgánu působícího při likvidaci nebo konkurzu u banky nebo finanční instituce,
- b) dohledu nad orgánem podle písmene a),
- c) auditora zákonem stanovené účetní závěrky banky nebo finanční instituce,
- d) dohledu nad orgánem podle písmene c),
- e) dohledu nad dodržováním práva obchodních společností,
- f) boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti,
- g) orgánu činného v trestním řízení,
- h) centrální banky zodpovědné za měnovou politiku,
- i) systému pojištění pohledávek z vkladů a pojištění investorů.

To platí i ve vztahu k veřejným orgánům a jiným osobám v ostatních členských státech Evropské unie a dalších státech tvořících Evropský hospodářský prostor.

(7) Informace získané v souvislosti s výkonem dohledu nad systémy mohou být poskytovány též orgánům Evropské unie, je-li to zapotřebí k naplnění mezinárodní smlouvy, která byla schválena Parlamentem, ratifikována a vyhlášena a jíž je Česká republika vázána, anebo obdobné mezinárodní smlouvy, která vstoupila v platnost před 1. lednem 1993, (dále jen „mezinárodní smlouva“), a dále jiným osobám, s nimiž má Česká republika dohodu o výměně informací na základě mezinárodní smlouvy.

(8) Poskytnutí informací podle odstavců 5 až 7 je možné pouze za podmínky, že pro příslušnou osobu je zaveden režim ochrany informací nejméně v rozsahu tohoto zákona.

(9) Informace získané v souvislosti s výkonem dohledu nad systémy od orgánů v České republice,

na které se vztahuje zákonem stanovená povinnost mlčenlivosti, nebo od orgánů cizích států nemohou být použity k jinému účelu než k tomu, pro který byly poskytnuty, a nesmějí být bez souhlasu poskytovatele poskytnuty nikomu dalšímu.

§ 32

Opatření k nápravě a sankce

(1) Zjistí-li Česká národní banka nedostatky v provozování systému, může podle povahy zjištěného nedostatku a jeho závažnosti

- a) požadovat, aby provozovatel systému ve stanovené lhůtě zjednal nápravu,
- b) pozastavit výkon činností vyplývajících z licence na dobu, dokud provozovatel systému nezjedná nápravu,
- c) nařídit provozovateli systému zajištění mimořádného auditu systému nebo jeho účastníků, a to na náklady provozovatele systému,
- d) nařídit provozovateli systému vyloučení některých účastníků ze systému,
- e) uložit provozovateli systému pokutu až do výše 100 000 000 Kč,
- f) odejmout provozovateli systému licenci.

(2) Nedostatkem v provozování systému se rozumí

- a) porušení podmínek stanovených v licenci či neplnění podmínek, za nichž byla udělena licence,
- b) porušení tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a opatření uložených Českou národní bankou,
- c) ohrožení bezpečnosti a stability daného systému,
- d) řízení systému osobami, které nemají dostatečnou odbornou způsobilost, zkušenost nebo nejsou důvěryhodné,
- e) pokles základního kapitálu pod výši stanovenou v § 30 odst. 2 písm. b).

§ 33

Odnětí licence

(1) Jestliže licence byla získána na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti nebo pokud provozovatel systému nezahájil činnost systému do 18 měsíců ode dne udělení licence, Česká národní banka mu licenci odejme.

(2) V rozhodnutí o odnětí licence se stanoví datum, ke kterému se odnímá licence; rozhodnutí se zveřejní v Obchodním věstníku.

(3) Rozhodnutí o odnětí licence doručí Česká národní banka provozovateli.

§ 34

Zánik licence

Licence zaniká dnem,

- a) ke kterému byla odňata,
- b) ke kterému se provozovatel systému zrušuje,
- c) od kterého podle rozhodnutí valné hromady provozovatel systému nadále nebude vykonávat činnost, ke které je třeba licence,
- d) ke kterému počet účastníků systému klesne pod počet stanovený v § 23 odst. 1 písm. a).

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 35

(1) Česká národní banka při výkonu působnosti podle části třetí a části čtvrté tohoto zákona postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Na postup podle § 32 odst. 1 písm. a) se nevztahuje správní řád.

(3) Účastníkem řízení podle části třetí tohoto zákona je vydavatel; účastníkem řízení podle části čtvrté tohoto zákona je provozovatel systému.

(4) Při ukládání pokuty podle § 22 a § 32 odst. 1 písm. e) vychází Česká národní banka z povahy, závažnosti, způsobu jednání, doby trvání, následků protiprávního jednání a hospodářských poměrů pokutované osoby.

(5) Uložením pokuty podle § 22 a podle § 32 odst. 1 písm. e) není dotčena odpovědnost podle zvláštních právních předpisů.

(6) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne zjištění nedostatku, nejpozději však do 10 let ode dne, v němž nedostatek vznikl. Pokutu lze uložit i opakovaně.

(7) Pokuta je příjmem státního rozpočtu.

(8) Řízení podle § 32 a 33 může být zahájeno též doručením rozhodnutí.

(9) Lhůta k plnění doručeného rozhodnutí vydaného podle § 32 činí alespoň 24 hodin.

(10) Proti rozhodnutí České národní banky podle části třetí a části čtvrté tohoto zákona lze podat rozklad. O rozkladu rozhoduje bankovní rada České národní banky. Podaný rozklad nemá odkladný účinek s výjimkou rozkladu proti rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu, rozhodnutí ve věci udělení nebo změny licence a rozhodnutí o uložení pokuty.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 36

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení § 8 odst. 2 písm. b), které na-

bývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, a s výjimkou ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) věty druhé, § 2 odst. 2, § 8 odst. 3, § 11 odst. 3 věty druhé, § 23 odst. 1 písm. e), § 27 odst. 4 písm. c), § 28 odst. 5, § 29 odst. 1 písm. b), § 29 odst. 3, 5 a 6 a § 31 odst. 6 věty poslední, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

125

ZÁKON

ze dne 13. března 2002,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním

Čl. I

V zákoně č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 234/1992 Sb. a zákona č. 264/1992 Sb., se za § 11 vkládá nový § 11a, který zní:

„§ 11a

(1) Práva a povinnosti osoby, které vznikly z její účasti v platebním systému, uvedeném v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, na jejíž majetek byl prohlášen konkurz nebo u níž došlo k zastavení nebo omezení plateb v důsledku jiného opatření, se řídí tímž právním řádem, kterým se řídí smlouva o platebním systému. Volba jiného práva je vyloučena.

(2) Jsou-li určeny investiční instrumenty, včetně práv s nimi spojených, k zajištění práv

- a) účastníka platebního systému uvedeného v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, jestliže tato práva vznikla z jeho účasti v tomto systému,
- b) České národní banky, ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost centrální banky některého z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor nebo Evropské centrální banky,

a práva těchto osob nebo osob jednajících na jejich účet jsou zaznamenána na účtu, v rejstříku nebo v jiné obdobné evidenci v České republice a ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost v takové evidenci v některém z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, řídí se práva ze zajištění právním řádem státu, kde je veden účet, rejstřík nebo jiná obdobná evidence, v nichž je zajištění zaznamenáno. Volba jiného práva je vyloučena.“

ČÁST DRUHÁ
Změna obchodního zákoníku

Čl. II

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb. a zákona č. 15/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 263 odst. 1 se číslovka „711“ nahrazuje slovy „§ 709 odst. 3, § 710 odst. 2 a 3, § 713 odst. 2, § 714 odst. 4, § 718 odst. 1“.

2. V části třetí hlavě II díl XXIII včetně nadpisu zní:

„Díl XXIII
Smlouva o běžném účtu

§ 708

Základní ustanovení

(1) Smlouvou o běžném účtu se zavazuje banka zřídit od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele, přijímat na zřízený účet vklady a platby a uskutečňovat z něho výplaty a platby.

(2) Smlouva o běžném účtu vyžaduje písemnou formu.

§ 709

(1) Ve smlouvě o běžném účtu banka označí majitele účtu uvedením obchodní firmy nebo názvu a sídla majitele a identifikačního čísla, pokud bylo přiděleno, jde-li o osobu právnickou, nebo uvedením jména, příjmení, bydliště a rodného čísla nebo data narození majitele, popřípadě obchodní firmy, místa podnikání a identifikačního čísla, jde-li o osobu fyzickou.

(2) Smlouva o běžném účtu může obsahovat dále

- a) osoby oprávněné nakládat s peněžními prostředky na účtu a způsob nakládání s nimi,
- b) výši nebo způsob stanovení výše úrokové sazby,

období splatnosti úroků, které banka platí ze zůstatku peněžních prostředků na účtu jeho majiteli, popřípadě ujednání, že úroky nebudou placeny,

- c) lhůty, v nichž oznamuje banka majiteli účtu přijaté vklady a platby a provedené výplaty a platby a výši zůstatku peněžních prostředků na účtu a dále formu tohoto oznámení,
- d) výši nebo způsob stanovení výše úplaty a způsob, jakým tuto úplatu majitel účtu bance zaplatí, popřípadě ujednání, že úplata nebude bankou požadována. Výši úplaty lze sjednat i odkazem na ceník banky.

(3) S účtem je oprávněn nakládat jen majitel účtu. Jiná osoba než majitel účtu může nakládat s účtem jen na základě zvláštní plné moci udělené majitelem účtu a sepsané formou notářského zápisu.

(4) Je-li zřízen účet pro více osob, má každá z nich postavení majitele účtu. Spolumajitelé nakládají s účtem společně, pokud se ve smlouvě o běžném účtu s bankou nedohodnou, že s účtem nakládá jeden z nich. Nestanoví-li smlouva o běžném účtu nebo rozhodnutí soudu něco jiného, jsou podíly všech spolumajitelů na zůstatku peněžních prostředků na účtu stejné.

§ 710

(1) Banka je povinna přijímat na účet v měně, na kterou zní, vklady nebo platby uskutečněné ve prospěch majitele účtu a z peněžních prostředků na účtu uskutečnit podle příkazu majitele účtu nebo osob oprávněných podle odstavce 2 výplaty nebo platby majiteli účtu nebo jím určeným osobám.

(2) S peněžními prostředky na účtu jsou oprávněny nakládat jen osoby uvedené v podpisových vzorech předaných majitelem účtu bance, jiné osoby pouze za podmínek stanovených ve smlouvě o běžném účtu. Banka je oprávněna nakládat s peněžními prostředky na účtu, stanoví-li tak zákon nebo smlouva o běžném účtu.

(3) Banka je povinna provést platby řádně a včas, pokud majitel účtu splnil požadavky stanovené zákonem a smlouvou o běžném účtu.

(4) Nejsou-li výše úplaty ani způsob jejího stanovení sjednány ve smlouvě o běžném účtu, je majitel účtu povinen platit úplatu obvyklou v době provedení služby.

§ 711

Smlouva o běžném účtu může stanovit, že banka provede do určité částky příkazy k platbám, i když k tomu není dostatek peněžních prostředků na účtu. Nejsou-li práva a povinnosti stran při poskytnutí těchto peněžních prostředků sjednány ve smlouvě o běžném účtu, řídí se úpravou smlouvy o úvěru (§ 497 a násl.).

§ 712

(1) Nestanoví-li smlouva o běžném účtu něco jiného, je banka povinna oznámit majiteli účtu po skončení kalendářního měsíce každý přijatý vklad a platbu a každou provedenou výplatu a platbu v tomto kalendářním měsíci a po skončení kalendářního roku je povinna informovat majitele účtu o zůstatku peněžních prostředků na účtu, a to výpisem z účtu.

(2) Banka prokáže majiteli účtu na jeho žádost provedení plateb.

§ 713

(1) Banka je povinna odepsat peněžní prostředky z účtu v den určený osobou oprávněnou nakládat s peněžními prostředky na účtu, předá-li tato osoba proveditelný příkaz v době dohodnuté s bankou; není-li tento den určen, ve lhůtě stanovené smlouvou o běžném účtu, a není-li lhůta stanovena, pak nejpozději následující pracovní den po předání příkazu.

(2) Banka je povinna připsat peněžní prostředky ve prospěch účtu nejpozději ve lhůtách stanovených zvláštním právním předpisem.

(3) Nestanoví-li lhůtu zvláštní právní předpis nebo smlouva o běžném účtu, připsá banka peněžní prostředky ve prospěch účtu nejpozději následující pracovní den poté, kdy získala právo s nimi nakládat.

§ 714

(1) Nestanoví-li smlouva o běžném účtu něco jiného, platí banka majiteli účtu ze zůstatku peněžních prostředků na účtu úroky.

(2) Úroky z peněžních prostředků na účtu náležejí majiteli účtu ode dne, k němuž byly peněžní prostředky ve prospěch jeho účtu v souladu s § 713 odst. 2 nebo 3 připsány, do dne, který předchází dni, k němuž byly peněžní prostředky z účtu majitele odepsány nebo k němuž byly vyplaceny.

(3) Úroková sazba se stanoví jako roční. Úroky jsou splatné, nestanoví-li smlouva o běžném účtu jinak, koncem každého kalendářního měsíce a banka je povinna připsat je k zůstatku peněžních prostředků na účtu nejpozději do pěti pracovních dnů po skončení kalendářního měsíce, za který se k zůstatku peněžních prostředků na účtu připisují.

(4) Nejsou-li výše úrokové sazby nebo způsob jejího stanovení sjednány ve smlouvě o běžném účtu, činí úroková sazba polovinu diskontní sazby stanovené Českou národní bankou ke dni, k němuž se úroky připisují k zůstatku peněžních prostředků na účtu.

§ 715

(1) Smlouva o běžném účtu může být majitelem účtu kdykoli písemně vypovězena, i když byla uza-

vřena na dobu určitou. Dnem doručení výpovědi bance smlouva o běžném účtu zaniká.

(2) Banka může smlouvu o běžném účtu kdykoli písemně vypovědět. Smlouva o běžném účtu zaniká s účinností ke konci kalendářního měsíce, který následuje po měsíci, v němž byla výpověď doručena majiteli účtu.

(3) Jestliže banka vypoví smlouvu o běžném účtu proto, že majitel účtu porušil podstatným způsobem povinnosti ze smlouvy o běžném účtu, zaniká smlouva o běžném účtu dnem doručení výpovědi majiteli účtu. Výpověď musí být v tomto případě podána jako doporučená zásilka na adresu uvedenou ve smlouvě o běžném účtu. Odmítne-li adresát výpověď převzít nebo výpověď nebylo možné doručit, účinky doručení nastávají v den, v němž držitel poštovní licence vrátil výpověď bance.

(4) Zanikne-li smlouva o běžném účtu, banka bez zbytečného odkladu vypořádá pohledávky a závazky týkající se účtu, zejména provede platby uskutečněné prostřednictvím platebních karet a šeků, pokud byly použity do dne zániku smlouvy o běžném účtu, a dále je banka oprávněna si započítat své pohledávky, které má vůči majiteli účtu ze smlouvy o běžném účtu. Majitel účtu je povinen vrátit bance platební karty a tiskopisy šeků, které mu k účtu vydala.

(5) Po vypořádání pohledávek a závazků týkajících se účtu banka účet zruší. Zůstatek peněžních prostředků zrušeného účtu banka vyplatí majiteli účtu, pokud nedal příkaz, aby jej banka převedla na jiný účet nebo vyplatila jím určeným osobám. Banka je oprávněna si započítat svou pohledávku na úplatu za převod zůstatku peněžních prostředků zrušeného účtu na jiný účet, popřípadě svou pohledávku na úhradu nákladů spojených s úschovou zůstatku peněžních prostředků, jestliže nemohl být vyplacen ani převeden na jiný účet. Banka je povinna majiteli po zrušení účtu písemně oznámit, ke kterému dni byl účet zrušen.“

3. V části třetí hlavě II díl XXIV včetně nadpisu zní:

„Díl XXIV

Smlouva o vkladovém účtu

§ 716

Základní ustanovení

(1) Smlouvou o vkladovém účtu se zavazuje banka zřídit od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele a platit z peněžních prostředků na účtu úroky a majitel účtu se zavazuje vložit na účet peněžní prostředky, přenechat jejich využití bance na dobu určitou nebo na dobu neurčitou s předem stanovenou výpovědní lhůtou.

(2) Smlouva o vkladovém účtu vyžaduje písemnou formu.

§ 716a

Smlouva o vkladovém účtu může obsahovat dále

- osoby oprávněné nakládat s peněžními prostředky na účtu,
- výši nebo způsob stanovení výše úrokové sazby a období splatnosti úroků, které banka platí ze zůstatku účtu jeho majiteli,
- lhůty, v nichž oznamuje banka majiteli účtu přijaté vklady a platby a provedené výplaty a platby a výši zůstatku peněžních prostředků na účtu a dále formu tohoto oznámení,
- ujednání, zda a za jakých podmínek může majitel účtu nakládat s peněžními prostředky na účtu před uplynutím doby určené ve smlouvě o vkladovém účtu nebo před uplynutím výpovědní lhůty (§ 717 odst. 1).

§ 717

(1) Jestliže majitel účtu nakládá s peněžními prostředky na účtu před dobou určenou ve smlouvě o vkladovém účtu, nebo není-li v ní tato doba určena, před uplynutím výpovědní lhůty, nárok na úroky zaniká nebo se sníží způsobem stanoveným ve smlouvě o vkladovém účtu. Účinky zániku nebo snížení nároku na úroky se týkají pouze úroků z částky, u níž nebyla dodržena výpovědní lhůta.

(2) Stanoví-li to smlouva o vkladovém účtu, není majitel účtu oprávněn nakládat s peněžními prostředky na účtu před uplynutím doby stanovené v odstavci 1.

(3) Majitel účtu se může s bankou dohodnout, že doba určená ve smlouvě o vkladovém účtu se opakovaně prodlužuje.

(4) Je-li smlouva o vkladovém účtu uzavřena na dobu neurčitou, lze vypovědět i část vkladu.

§ 718

(1) Banka je povinna platit majiteli účtu úroky sjednané ve smlouvě o vkladovém účtu. Nejsou-li výše úrokové sazby nebo způsob jejího stanovení ve smlouvě o vkladovém účtu sjednány, činí úroková sazba polovinu lombardní sazby stanovené Českou národní bankou ke dni, k němuž se úroky připisují k zůstatku peněžních prostředků na účtu.

(2) Jsou-li peněžní prostředky uloženy na dobu kratší než jeden rok, jsou úroky splatny po uplynutí lhůty, po kterou jsou peněžní prostředky na účtu vázány, nebo po účinnosti výpovědi podle § 717 odst. 1. Nebyla-li smlouva o vkladovém účtu sjednána na dobu určitou, jsou úroky splatny nejpozději koncem každého kalendářního roku.

(3) Jsou-li peněžní prostředky uloženy na dobu delší než jeden rok, je banka povinna na žádost majitele účtu úroky vyplatit po uplynutí kalendářního roku.

(4) Úroky z peněžních prostředků na účtu náleží majiteli účtu ode dne, k němuž byly peněžní prostředky ve prospěch jeho účtu připsány, do dne, který předchází dni, k němuž byly peněžní prostředky z účtu majitele odepsány nebo k němuž byly vyplaceny.

§ 719

Banka je povinna uvolněné peněžní prostředky podle příkazu majitele účtu vyplatit nebo převést majiteli účtu nebo jím určeným osobám.

§ 719a

Není-li v ustanoveních § 716 až 719 stanoveno něco jiného, použijí se na smlouvu o vkladovém účtu přiměřeně ustanovení o smlouvě o běžném účtu.“

ČÁST TŘETÍ

Změna občanského zákoníku

Čl. III

V § 567 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb., odstavec 2 zní:

„(2) Plní-li dlužník peněžitý dluh prostřednic-

tvím peněžního ústavu nebo provozovatele poštovních služeb, je dluh splněn připsáním částky na účet věřitele vedený u peněžního ústavu nebo vyplacením částky věřiteli v hotovosti, není-li dohodnuto jinak.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o konkursu a vyrovnání

Čl. IV

V § 13 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 27/2000 Sb. a zákona č. 105/2000 Sb., se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Je-li dlužník účastníkem platebního systému uvedeného v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, soud současně s vyvěšením usnesení podle odstavce 5 oznámí prohlášení konkursu též České národní bance; usnesení o prohlášení konkursu se České národní bance doručí bez zbytečného odkladu.“

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

126

ZÁKON

ze dne 13. března 2002,

kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře), ve znění zákona č. 15/2002 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ Změna zákona o bankách

Čl. I

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 16/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb. a zákona č. 319/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(1) Tento zákon upravuje některé vztahy související se vznikem, podnikáním a zánikem bank se sídlem na území České republiky, včetně jejich působení mimo území České republiky, a dále některé vztahy související s působením zahraničních bank na území České republiky. Bankami se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické osoby se sídlem v České republice, založené jako akciová společnost,¹⁾ které

a) přijímají vklady od veřejnosti, a

b) poskytují úvěry,

a které k výkonu činností podle písmen a) a b) mají bankovní licenci (dále jen „licence“) (§ 4). Ustanovení obchodního zákoníku o akciové společnosti se pro ně nepoužijí, pokud tento zákon stanoví jinak.

¹⁾ Obchodní zákoník.“

2. V § 1 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„(3) Banka může, kromě činností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b), vykonávat tyto další činnosti, má-li je povoleny v jí udělené licenci,

a) investování do cenných papírů na vlastní účet,

b) finanční pronájem (finanční leasing),

c) platební styk a zúčtování,

d) vydávání a správu platebních prostředků, například platebních karet a cestovních šeků,

e) poskytování záruk,

f) otvírání akreditivů,

g) obstarávání inkasa,

h) poskytování investičních služeb,^{1a)}

i) vydávání hypotečních zástavních listů,

j) finanční makléřství,

k) výkon funkce depozitáře,

l) směnářskou činnost (nákup devizových prostředků),

m) poskytování bankovních informací,

n) obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta s devizovými hodnotami a se zlatem,

o) pronájem bezpečnostních schránek,

p) činnosti, které přímo souvisejí s činnostmi uvedenými v písmenech a) až o) a v odstavci 1.

^{1a)} § 8 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 1 odstavec 4 zní:

„(4) Banka nesmí vykonávat jiné podnikatelské činnosti než ty, které má povoleny v licenci. To neplatí pro činnosti vykonávané pro jiného, pokud souvisejí se zajištěním jejího provozu a provozu jiných bank, finančních institucí a podniků pomocných bankovních služeb, nad nimiž banka vykonává kontrolu.“

4. V § 1 odst. 5 se slova „a 4“ zrušují a na konci odstavce se doplňuje tato věta: „Pokud zvláštní právní předpis podmiňuje výkon některé činnosti udělením povolení, lze takovou činnost povolit v licenci až poté, kdy bude uděleno povolení podle zvláštního právního předpisu.“

5. V § 1 odst. 6 se slovo „povolení“ nahrazuje slovem „licence“.

6. V § 1 odstavec 7 zní:

„(7) Licence obsahuje jmenovité vymezení povolené činnosti a může obsahovat vymezení rozsahu povolené činnosti, nikoliv však ve smyslu omezení počtu jednotlivých obchodních případů, a dále může obsahovat stanovení podmínek, které musí banka nebo pobočka zahraniční banky splnit před zahájením kterékoliv povolené činnosti, popřípadě je dodržovat při výkonu kterékoliv povolené činnosti.“.

7. § 2 zní:

„§ 2

(1) Bez licence nesmí nikdo

- a) přijímat vklady od veřejnosti,
- b) vydávat elektronické peněžní prostředky, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Elektronickým peněžním prostředkem se rozumí platební prostředek, který uchovává peněžní hodnotu v elektronické podobě a který je přijímán jako platební prostředek i jinými osobami než jeho vydavatelem.

(3) Za přijímání vkladů se považuje též soustavné vydávání dluhopisů a jiných srovnatelných cenných papírů, pokud

- a) představuje jedinou nebo jednu z hlavních činností emitenta,
- b) předmětem podnikatelské činnosti emitenta je poskytování úvěrů, nebo
- c) předmětem podnikatelské činnosti emitenta je některá z činností uvedených v § 1 odst. 3.

(4) Za přijímání vkladů od veřejnosti se nepovažuje soustavné vydávání dluhopisů a jiných srovnatelných cenných papírů, pokud budou nabízeny pouze institucionálním investorům.“.

8. V § 3 odst. 1 se slova „ , v jejichž základě se tato slova vyskytují,“ nahrazují slovy „od nich odvozená“, slova „obchodním jménem“ se nahrazují slovy „obchodní firmě“ a slova „bylo uděleno povolení působit jako banka“ se nahrazují slovy „byla udělena licence“.

9. V § 3 odstavec 2 zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na osoby, jejichž obchodní firma nebo název jsou zavedeny nebo uznávány zákonem nebo na základě mezinárodní smlouvy, která byla schválena Parlamentem, ratifikována a vyhlášena a již je Česká republika vázána, anebo na základě obdobné mezinárodní smlouvy, která vstoupila v platnost před 1. lednem 1993, (dále jen „mezinárodní smlouva“).“.

10. V § 3 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Česká národní banka může požadovat

- a) změnu navrhované obchodní firmy zakládané banky v případech, kdy existuje nebezpečí zá-

měny s obchodní firmou jiné již existující právnické osoby nebo její organizační složky,

- b) změnu obchodní firmy pobočky zahraniční banky spočívající v doplnění rozlišovacího dodatku v případech, kdy existuje nebezpečí záměny s obchodní firmou jiné již existující právnické osoby nebo její organizační složky.“.

11. Nadpis části druhé zní:

„ČÁST DRUHÁ LICENCE“.

12. V § 4 odstavec 1 zní:

„(1) Žádost o licenci se předkládá České národní bance. S žádostí o licenci se předkládá návrh stanov. Minimální výše základního kapitálu banky činí 500 000 000 Kč a minimálně v této výši musí být tvořen peněžitými vklady. Náležitosti žádosti o licenci stanoví Česká národní banka vyhláškou.“.

13. V § 4 odst. 2 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „licence“.

14. V § 4 se na konci odstavce 2 doplňuje tato věta: „Před vydáním rozhodnutí o žádosti o licenci konzultuje Česká národní banka svůj záměr s orgánem bankovního či jiného dohledu příslušného státu, pokud to vyžaduje mezinárodní smlouva.“.

15. V § 4 odstavec 3 zní:

„(3) Pro udělení licence musí být splněny tyto podmínky:

- a) průhledný a nezávadný původ základního kapitálu a dalších finančních zdrojů banky, jejich dostatečnost a vyhovující skladba,
- b) splacení základního kapitálu v plné výši,
- c) způsobilost osob s kvalifikovanou účastí (§ 17a odst. 4) na bance k výkonu práv akcionáře při podnikání banky,
- d) odborná způsobilost, důvěryhodnost a zkušenost osob, které jsou na základě pracovní nebo jiné smlouvy navrhovány v bance na výkonné řídicí funkce, s nimiž je spojena pravomoc a odpovědnost vymezená stanovami, (dále jen „vedoucí zaměstnanci banky“),
- e) technické a organizační předpoklady pro výkon navrhovaných činností banky, funkční řídicí a kontrolní systém banky včetně systému řízení rizik,
- f) obchodní plán vycházející z navrhované strategie činnosti banky podložený reálnými ekonomickými kalkulacemi,
- g) průhlednost skupiny s úzkým propojením, ke které patří zakladatel s kvalifikovanou účastí (§ 17a odst. 4) na bance,
- h) úzké propojení v rámci skupiny podle písmene g) nebrání výkonu bankovního dohledu,

- i) ve státě, na jehož území má skupina podle písmene g) úzké propojení, nejsou právní ani faktické zábrany k výkonu bankovního dohledu,
- j) sídlo budoucí banky musí být na území České republiky.“

16. V § 4 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Úzkým propojením se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) vztah mezi dvěma nebo více osobami, při kterém má jedna z osob na druhé osobě přímý nebo nepřímý podíl nejméně 20 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv,
- b) vztah mezi dvěma nebo více osobami, při kterém jedna z osob druhou osobu ovládá,
- c) vztah dvou nebo více osob, které jsou ovládány stejnou osobou.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

17. § 5 zní:

„§ 5

(1) Zahraniční banka, která hodlá zřídit pobočku na území České republiky, předkládá žádost o licenci České národní bance.

(2) Zahraniční banka předloží současně se žádostí o licenci vyjádření orgánu bankovního dohledu ze země sídla zahraniční banky k záměru založit pobočku v České republice a jeho prohlášení, že nad pobočkou bude vykonáván bankovní dohled.

(3) O udělení licence podle odstavce 1 rozhoduje Česká národní banka, která si před rozhodnutím vyžádá stanovisko Ministerstva financí.

(4) Pro udělení licence podle odstavce 1 musejí být splněny tyto podmínky:

- a) dostatečný objem a průhlednost původu finančních zdrojů poskytnutých zahraniční bankou její pobočce s ohledem na rozsah a rizikovost podnikání pobočky,
- b) důvěryhodnost zahraniční banky a její dostatečná finanční síla s ohledem na rozsah podnikání pobočky,
- c) odborná způsobilost, důvěryhodnost a zkušenost osob navrhovaných do vedení pobočky,
- d) technické a organizační předpoklady pro výkon navrhovaných činností pobočky, funkční řídicí a kontrolní systém pobočky včetně systému řízení rizik,
- e) obchodní plán vycházející z navrhované strategie činnosti pobočky podložený reálnými ekonomickými kalkulacemi,
- f) průhlednost skupiny s úzkým propojením, ke které patří zahraniční banka,

g) úzké propojení v rámci skupiny podle písmene f) nebrání výkonu bankovního dohledu,

h) ve státě, na jehož území má skupina podle písmene f) úzké propojení, nejsou právní ani faktické zábrany k výkonu bankovního dohledu,

i) zahraniční banka hodlající působit prostřednictvím své pobočky na území České republiky musí mít zapsané sídlo a skutečné sídlo ve stejném státě.

(5) Náležitosti žádosti podle odstavce 1, jakož i minimální výši poskytnutých finančních zdrojů, stanoví Česká národní banka vyhláškou.

(6) Důvodem pro zamítnutí žádosti o licenci nemůže být skutečnost, že právní forma zahraniční banky neodpovídá právní formě akciové společnosti.

(7) Postup podle odstavců 1 až 5 se nepoužije na případy uvedené v § 5a.“

18. Za § 5 se vkládají nové § 5a až 5m, které včetně poznámky pod čarou č. 3) znějí:

„§ 5a

(1) Banky se sídlem v členských státech Evropské unie a osoby oprávněné k vydávání elektronických peněžních prostředků se sídlem v členských státech Evropské unie mohou vykonávat na území České republiky prostřednictvím svých poboček činnosti podle tohoto zákona bez licence, pokud oprávnění k jejich výkonu jim bylo uděleno v zemi jejich sídla a pokud zahraniční osoba dodržela postup stanovený právem Evropských společenství podle § 5c až 5m. Na tyto pobočky se vztahuje registrační povinnost daňových subjektů podle zvláštního právního předpisu.³⁾ Banky se sídlem v členských státech Evropské unie a osoby oprávněné k vydávání elektronických peněžních prostředků se sídlem v členských státech Evropské unie jsou dále za stejných podmínek oprávněny k provozování těchto činností i bez založení pobočky, pokud jejich provozování nemá charakter trvalé hospodářské činnosti.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí v případech, kdy jde o osoby, které nepožívají výhody jednotné licence podle práva Evropských společenství, nebo o osoby se sídlem ve státě, který nepožívá výhody jednotné licence podle práva Evropských společenství.

(3) Česká národní banka může v souladu s mezinárodní smlouvou vyhláškou rozšířit okruh států, jejichž banky nebo osoby oprávněné k vydávání elektronických peněžních prostředků požívají při podnikání na území České republiky stejné výhody jako banky a osoby oprávněné k vydávání elektronických peněžních prostředků se sídlem ve členských státech Evropské unie.

(4) Pobočky zahraničních bank, které podle odstavce 1 mohou na území České republiky vykonávat činnosti podle tohoto zákona bez licence udělené pro

ně příslušné zahraniční bance, nepodléhají tomuto zákonu s výjimkou ustanovení § 11 odst. 5, povinnosti poskytnout údaje podle § 38 odst. 2 až 6, ustanovení týkajících se likvidity banky, provádění měnové politiky, opravného zúčtování bank (§ 20c) a ustanovení § 41m odst. 1 a 2.

(5) Pokud se pobočka zahraniční banky podle odstavce 1 rozhodne účastnit platebního systému provozovaného Českou národní bankou (§ 20b), vztahují se na ni právní předpisy upravující provoz tohoto systému. Pokud se pobočka zahraniční banky rozhodne využít možnosti podle § 38a odst. 1, vztahuje se na ni ustanovení § 38a.

(6) Ustanovení tohoto zákona související s pojištěním pohledávek z vkladů se na tyto pobočky vztahují, jen pokud využijí možnosti stanovené v § 41m. Postup podle § 26 lze vůči pobočkám zahraničních bank podle odstavce 1 uplatnit pouze za podmínky, že pobočka nezjedná na výzvu České národní banky nápravu sama a na žádost České národní banky nezjedná nápravu po jeho předchozím informování ani orgán bankovního dohledu země sídla příslušné zahraniční banky, a za podmínky, že protiprávní stav trvá. To neplatí v případě porušení ustanovení § 11 odst. 5, ustanovení o opravném zúčtování bank, v případě porušení právních předpisů upravujících provoz platebního systému provozovaného Českou národní bankou (§ 20b), pokud je pobočka účastníkem tohoto systému, v případě porušení ustanovení § 38a a povinnosti poskytnout údaje podle § 38 odst. 2 až 6, nebo nesnese-li věc odkladu a je-li to nutné v zájmu vkladatelů. Postup podle § 26 aplikovaný z důvodů, že věc nesnese odkladu a je-li to nutné v zájmu vkladatelů, musí Česká národní banka bez zbytečného odkladu nebo ve lhůtě stanovené Komisí Evropských společenství přehodnotit, pokud Komise Evropských společenství tak rozhodne v souladu s § 5k odst. 4.

(7) Česká národní banka může v pobočkách zahraničních bank, které podle odstavce 1 mohou na území České republiky vykonávat činnosti podle tohoto zákona bez licence udělené pro ně příslušné zahraniční bance, nebo v osobách tvořících konsolidační celek, jehož členem je zahraniční banka podle odstavce 1, provést kontrolu na místě, je-li o to požádána orgánem dohledu země sídla zahraniční banky. Orgán dohledu země sídla banky nebo osoby oprávněné k vydávání elektronických peněžních prostředků podle odstavce 1 může po předchozím oznámení České národní bance provést na území České republiky kontrolu na místě v pobočce zahraniční banky podle odstavce 1, u osoby oprávněné k vydávání elektronických peněžních prostředků podle odstavce 1 nebo ve finanční instituci splňující podmínky podle § 5e odst. 1.

§ 5b

Licence nesmí být udělena, jestliže by to bylo v rozporu s mezinárodní smlouvou.

Princip jednotné licence

§ 5c

(1) Banky se sídlem na území členského státu Evropské unie (dále jen „domovský stát“) mohou vykonávat na území jiného členského státu Evropské unie (dále jen „hostitelský stát“) prostřednictvím své pobočky činnosti vyjmenované v § 5d bez licence, pokud oprávnění k jejich výkonu bylo těmto bankám uděleno v domovském státě. Stejné oprávnění s výjimkou činnosti uvedené v § 5d písm. a) se vztahuje i na finanční instituce splňující podmínky uvedené v § 5e odst. 1 (dále jen „oprávněná finanční instituce“).

(2) Banky podle odstavce 1 jsou dále oprávněny k provozování činností vyjmenovaných v § 5d i bez založení pobočky, pokud jejich provozování nemá charakter trvalé hospodářské činnosti. Totéž platí pro oprávněné finanční instituce podle odstavce 1 s výjimkou činnosti uvedené v § 5d písm. a).

(3) Vykonávat na území hostitelského státu prostřednictvím své pobočky činnosti bez licence nemůže banka nebo finanční instituce, která nepožívá výhody jednotné licence podle práva Evropských společenství, nebo banka nebo finanční instituce se sídlem ve státě, který nepožívá výhody jednotné licence podle práva Evropských společenství.

§ 5d

Banky nebo oprávněné finanční instituce mohou vykonávat na území hostitelského státu při splnění podmínek stanovených právem Evropských společenství a uvedených v tomto zákoně tyto činnosti:

- a) přijímání vkladů od veřejnosti,
- b) poskytování úvěrů,
- c) finanční pronájem (finanční leasing),
- d) platební styk a zúčtování,
- e) vydávání a správu platebních prostředků,
- f) poskytování záruk,
- g) obchodování na vlastní účet nebo na účet klienta
 1. s nástroji peněžního trhu,
 2. s peněžními prostředky v cizích měnách,
 3. v oblasti termínovaných obchodů (futures) a opcí (options) včetně kurzových a úrokových obchodů,
 4. s převoditelnými cennými papíry,
- h) účast na vydávání cenných papírů a poskytování souvisejících služeb,
- i) poradenství ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie a v souvisejících otázkách a poradenství a služby v oblasti fúzí a koupí podniků,
- j) peněžní makléřství,
- k) obhospodařování cenných papírů klienta na jeho účet včetně poradenství (portfolio management),

- l) uložení a správu cenných papírů,
- m) poskytování bankovních informací,
- n) úschovu cenností.

§ 5e

(1) Finanční instituce, která hodlá využívat výhody uvedené v § 5c, musí splňovat současně následující podmínky:

- a) banka nebo banky podle § 5c odst. 1 musí disponovat nejméně 90 % hlasovacích práv a zároveň i základního kapitálu v této finanční instituci a musí se řídit právem stejného státu jako tato finanční instituce,
- b) činnosti, které hodlá provozovat na území hostitelského státu, musí provozovat i na území svého domovského státu,
- c) musí být zahrnuta do konsolidovaného dohledu vykonávaného nad bankou nebo bankami podle § 5 odst. 1 v souladu s předpisy Evropských společenství,
- d) banka nebo banky podle § 5c odst. 1 společně a nerozdílně se souhlasem domovského orgánu dohledu ručí za její závazky,
- e) banka nebo banky podle § 5c odst. 1 splňují požadavky domovského orgánu dohledu ohledně obezřetného řízení finanční instituce.

(2) Splnění podmínek podle odstavce 1 musí být ověřeno orgánem dohledu domovského státu, který o tom vystaví potvrzení.

(3) V případě, že oprávněná finanční instituce přestane plnit některou z podmínek podle odstavce 1, domovský orgán dohledu o tom okamžitě informuje hostitelský orgán dohledu a finanční instituce pozbývá výhody jednotné licence.

§ 5f

Banka nebo oprávněná finanční instituce, která hodlá založit svou pobočku na území hostitelského státu, o tom informuje orgán dohledu domovského státu a sdělí mu písemně následující informace:

- a) na území kterého členského státu hodlá založit pobočku,
- b) obchodní plán obsahující zejména výčet předpokládaných činností,
- c) organizační strukturu pobočky,
- d) adresu v hostitelském státě, na které bude možno získat dokumenty,
- e) jména osob zodpovědných za řízení pobočky,
- f) v případě oprávněné finanční instituce též podklady pro ověření skutečností uvedených v § 5e odst. 1.

§ 5g

(1) Orgán dohledu domovského státu, pokud nemá pochybnosti o organizační struktuře a finanční situaci banky nebo finanční instituce ve vztahu k předpokládaným činnostem, předá do 3 měsíců od obdržení informací podle § 5f tyto informace spolu s údaji o výši kapitálu banky nebo oprávněné finanční instituce, s údaji o její kapitálové přiměřenosti, podrobnostmi o pojištění vkladů a předáním potvrzení podle § 5e odst. 2, hostitelskému orgánu dohledu, o čemž informuje i banku nebo finanční instituci.

(2) V případě, že existují pochybnosti uvedené v odstavci 1, orgán dohledu domovského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 1 banku nebo finanční instituci informuje o tom, že její oznámení nebylo předáno hostitelskému orgánu dohledu, a svůj postup odůvodní. V tomto případě a v případě, kdy není ve lhůtě podle odstavce 1 banka nebo finanční instituce ze strany orgánu dohledu domovského státu informována, může se banka nebo finanční instituce domáhat nápravy u soudu.

§ 5h

(1) Orgán dohledu hostitelského státu se do 2 měsíců od obdržení informace podle § 5g odst. 1 připraví na dohled nad bankou nebo finanční institucí, a je-li to nutné, sdělí jí ustanovení svých právních předpisů, která se na její činnost budou vztahovat.

(2) Po obdržení informací podle odstavce 1 nebo po marném uplynutí 2 měsíců může banka nebo oprávněná finanční instituce začít podnikat na území hostitelského státu.

(3) Změny v údajích uvedených v § 5f a § 5g odst. 1 oznámí banka nebo oprávněná finanční instituce s měsíčním předstihem orgánu dohledu domovského i hostitelského státu.

§ 5i

V případě, že banka nebo oprávněná finanční instituce hodlá na území hostitelského státu provozovat činnosti podle § 5d bez založení pobočky, oznámí zamýšlené činnosti před prvním poskytnutím služby domovskému orgánu dohledu, který toto oznámení do jednoho měsíce zašle hostitelskému orgánu dohledu.

§ 5j

(1) Dohled nad pobočkou banky nebo oprávněné finanční instituce vykonává orgán dohledu domovského státu. Dohled nad likviditou pobočky banky nebo oprávněné finanční instituce vykonává orgán dohledu hostitelského státu. Pobočka podléhá opatřením přijatým hostitelským státem v rámci jeho měnové politiky; v případě států, které zavedly euro jako svou měnu, opatřením přijatým Evropskou centrální bankou. Tato opatření nesmějí být diskriminační.

(2) Při výkonu své působnosti podle odstavce 1 a v oblasti monitorování rizik vzniklých z otevřených pozic na finančním trhu na území tohoto státu může hostitelský stát od pobočky banky nebo oprávněné finanční instituce požadovat stejné informace jako od bank nebo finančních institucí se sídlem na jeho území. Hostitelský stát může od banky nebo oprávněné finanční instituce mající pobočku na jeho území požadovat pravidelné hlášení o jejích podnikatelských činnostech na svém území ve formě statistických údajů.

§ 5k

(1) Pokud příslušný orgán hostitelského státu zjistí, že banka nebo oprávněná finanční instituce při poskytování služeb na jeho území porušuje ustanovení právních předpisů v oblastech, které spadají do působnosti hostitelského státu, požádá banku nebo oprávněnou finanční instituci o ukončení tohoto protiprávního stavu.

(2) Neučiní-li banka nebo oprávněná finanční instituce potřebná opatření, požádá příslušný orgán hostitelského státu orgán dohledu domovského státu, který neprodleně přijme potřebná opatření k zajištění ukončení protiprávního stavu a informuje o nich příslušný orgán hostitelského státu.

(3) Jestliže přes opatření podle odstavce 2 banka nebo oprávněná finanční instituce setrvává ve stavu porušení právních předpisů uvedených v odstavci 1, může příslušný orgán hostitelského státu po předchozím informování orgánu dohledu domovského státu přijmout potřebná opatření k ukončení protiprávního stavu, a je-li to nutné, k ukončení činnosti banky nebo oprávněné finanční instituce na území hostitelského státu.

(4) Nesnese-li věc odkladu, může příslušný orgán hostitelského státu přijmout opatření na ochranu klientů banky. O přijetí takových opatření informuje příslušný orgán domovského státu Komisi Evropských společenství a orgány dohledu dotčených států. Po konzultaci s orgány dohledu dotčených států může Komise Evropských společenství přikázat orgánu hostitelského státu zrušit nebo změnit přijatá opatření.

(5) Orgány hostitelského státu mohou přijmout potřebná opatření k zamezení či potrestání jednání na území tohoto státu porušujícího právní předpisy tohoto státu v oblasti veřejného zájmu včetně opatření k ukončení činnosti banky nebo finanční instituce na území tohoto státu. Ustanovení předchozích odstavců se v tomto případě nepoužijí.

§ 5l

(1) V případě odnětí licence bance nebo oprávněné finanční instituci informuje domovský orgán dohledu neprodleně hostitelský orgán dohledu. Hostitelský orgán dohledu přijme potřebná opatření k ukon-

čení činnosti banky nebo oprávněné finanční instituce na svém území a k ochraně zájmů vkladatelů.

(2) Orgány dohledu informují Komisi Evropských společenství o počtu a povaze případů, kdy odmítly postoupit orgánu hostitelského státu informaci o založení pobočky nebo kdy použily svého oprávnění k ukončení protiprávního stavu podle § 5k odst. 1 až 3.

§ 5m

Banky a oprávněné finanční instituce smějí volně inzerovat své služby ve státech Evropské unie při respektování právních předpisů o reklamě přijatých příslušným státem.

³⁾ § 33 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

19. V § 6 odst. 1 se slova „Povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „Licence“ a slovo „převoditelné“ se nahrazuje slovem „převoditelná“.

20. V § 6 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

21. V § 7a odst. 1 úvodní věta se slova „Povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „Licence“.

22. V § 7a odst. 1 písm. a) a c), § 26 odst. 4, § 34 odst. 2 písm. a) a b), § 35 odst. 1 a 2, § 40 odst. 1 a 2 a § 41 odst. 2 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „licence“.

23. V § 7a odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „pokud se zrušuje s likvidací“.

24. V § 7a odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „ , pokud zaniká bez likvidace“.

25. V § 7a odst. 2 se slova „Povolení působit jako banka udělené“ nahrazují slovy „Licence udělená“.

26. V § 8 odst. 3 se ve druhé větě za slova „zaměstnanec banky“ vkládá čárka a slova „který není členem statutárního orgánu banky“.

27. V § 8 odst. 3 písm. a) se za slova „finanční instituce“ vkládají slova „nebo banky, nebo zahraniční banky“ a za slova „pod kontrolou banky“ se vkládají slova „dále finanční instituce nebo banky nebo zahraniční banky, která nad bankou vykonává kontrolu, dále“.

28. V § 8 se doplňují odstavce 6, 7 a 8, které znějí:

„(6) Banka je povinna zřídit útvar vnitřního auditu, který zkoumá a hodnotí zejména

a) funkčnost a účinnost řídicího a kontrolního systému banky,

b) systém řízení rizik a dodržování zásad obezřetného podnikání banky.

(7) Vedoucím útvaru vnitřního auditu nesmí být člen statutárního orgánu banky ani člen dozorčí rady banky.

(8) Po oznámení statutárnímu orgánu banky je vedoucí útvaru vnitřního auditu povinen informovat o zjištěných skutečnostech dozorčí radu a v případě zjištění, která mohou záporně ovlivnit hospodaření banky, je povinen dát podnět k mimořádnému zasedání dozorčí rady.“.

29. V § 9 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) organizační zajištění vnitřního kontrolního systému.“.

30. V § 11 odst. 1 se na konci věty první doplňují slova „a o své účasti v platebních systémech“.

31. V § 11 odst. 1 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Na vyžádání jsou povinny poskytnout informaci o pravidlech příslušného platebního systému.“.

32. V § 11 odstavec 2 zní:

„(2) V informaci o službách, které spočívají v převzetí peněžních prostředků od klienta, nebo při poskytování těchto služeb musí být výslovně a srozumitelně uveden vztah této služby k pojištění pohledávek z vkladů včetně limitů pro výplatu jedné oprávněné osobě. Banka a pobočka zahraniční banky je povinna písemně informovat v úředním jazyce, popřípadě jazycích států, na jehož území působí, o způsobu výplaty náhrad z Fondu pojištění vkladů (§ 41a) nebo z jiného systému pojištění, na kterém je účastna, a o způsobu uplatnění nároku u Fondu pojištění vkladů nebo u jiného obdobného systému pojištění, na kterém je účastna.“.

33. V § 11 odst. 3 věty první se za slovo „akcionářů“, vkládají slova „o struktuře konsolidačního celku [§ 26d odst. 1 písm. a)], jehož je součástí“, a na konci textu věty první se doplňují slova „ , vyhlášeným ve Věstníku České národní banky“.

34. V § 11 odst. 3 věty druhé se za slovo „banky“ vkládají slova „ , vyhlášeným ve Věstníku České národní banky“,.

35. V § 11 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Banky a pobočky zahraničních bank jsou povinny zavést účinný postup pro vyřizování stížností klientů a o tomto postupu srozumitelně, písemně a v úředním jazyce, popřípadě jazycích států, na jehož území působí, informovat ve svých provozních prostorech.“.

36. V § 12 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Banka nesmí být společníkem komanditní společnosti nebo veřejné obchodní společnosti.“.

37. V § 12 odstavec 3 zní:

„(3) Banky jsou povinny dodržovat kapitálovou

přiměřenost na individuálním i konsolidovaném základě.“.

38. V § 12 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Kapitál banky nesmí klesnout pod minimální výši základního kapitálu stanovenou v § 4 odst. 1.“.

39. § 13 zní:

„§ 13

Banky jsou povinny dodržovat pravidla úvěrové angažovanosti na individuálním i konsolidovaném základě.“.

40. V § 14 se na konci textu věty první doplňují slova „na individuálním i konsolidovaném základě“.

41. § 15 zní:

„§ 15

Pravidla podle § 12 až 14 a rozsah, v jakém těmto pravidlům podléhají pobočky zahraničních bank, jakož i vymezení pojmu kapitál na individuálním a na konsolidovaném základě stanoví Česká národní banka opatřením, vyhlášeným ve Věstníku České národní banky.“.

42. V § 16 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) k fúzi banky,“.

43. V § 16 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) ke snížení základního kapitálu banky, nejedná-li se o snížení základního kapitálu banky k úhradě ztráty,“.

44. V § 16 odst. 2 se na konci písmene b) doplňují slova „včetně předložení podkladů nezbytných pro posouzení jejich odborné způsobilosti, důvěryhodnosti a zkušenosti,“.

45. V § 16 odst. 2 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

46. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

(1) Banka je povinna písemně informovat Českou národní banku o záměru otevřít pobočku nebo zastoupení v zahraničí, o záměru poskytovat služby v zahraničí bez založení pobočky a o případných diskriminačních opatřeních států, na jehož území pobočka nebo zastoupení v zahraničí působí nebo mají působit nebo na jehož území jsou nebo mají být poskytovány služby bez založení pobočky.

(2) Banka postupuje v případě záměru otevřít pobočku nebo poskytovat služby bez založení pobočky v členském státě Evropské unie v souladu s § 5c až 5m. Totéž platí v případě záměru poskytovat služby podle § 5d prostřednictvím finanční instituce splňující podmínky podle § 5e odst. 1, která služby bude poskyto-

vat prostřednictvím své pobočky nebo bez založení pobočky. Po obdržení oznámení o záměru otevřít pobočku banky nebo finanční instituce v zahraničí rozhodne Česká národní banka ve správním řízení, zda jsou splněny podmínky stanovené právem Evropských společenství pro tyto případy podle § 5c až 5m.

(3) Jestliže Česká národní banka ve správním řízení rozhodne, že podmínky stanovené právem Evropských společenství pro tyto případy podle § 5c až 5m nejsou splněny, rozhodnutí je soudně přezkoumatelné.“

47. V § 17 odst. 2 se na konci textu písmene a) a písmene b) doplňují slova „ , a to na individuálním a konsolidovaném základě“.

48. V § 17 odstavec 3 zní:

„(3) Zákaz podle odstavce 1 a omezení podle odstavce 2 neplatí u účasti banky v právnické osobě vzniklé z titulu pohledávky banky za touto právnickou osobou, pokud banka drží účast po dobu záchranné operace nebo finanční rekonstrukce této právnické osoby nejdéle 3 roky od jejího nabytí.“

49. V § 17 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Omezení podle odstavce 2 neplatí u kvalifikované účasti banky z titulu účasti na vydávání cenných papírů a poskytování souvisejících služeb, pokud banka drží kvalifikovanou účast nejdéle 12 měsíců od jejího nabytí.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

50. V § 17a odstavec 1 zní:

„(1) Kontrolu nad osobou vykonává ten, kdo je ve vztahu k této osobě ovládající osobou ve smyslu obchodního zákoníku.“

51. V § 17a odst. 2 se slova „ , nad kterou je vykonávána kontrola“ nahrazují slovy „nebo osob, nad kterou nebo nad kterými je vykonávána kontrola“.

52. V § 17a odst. 3 se za slovo „která“ vkládají slova „v rámci svého podnikání jako svou rozhodující či podstatnou činnost nabývá podíly na jiných právnických osobách nebo“.

53. V § 17a se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , to vše včetně osob se sídlem v zahraničí a s obdobnou náplní činností“.

54. V § 17a odst. 4 se slova „vyšší než“ nahrazují slovy „nebo jejich součet, který představuje alespoň“, slova „základním jmění“ se nahrazují slovy „základním kapitálu“ a za slova „osobě nebo“ se vkládá slovo „možnost“.

55. V § 19 odst. 1 písm. c) se slova „jejich hlavní akcionáři“ nahrazují slovy „osoby s kvalifikovanou účastí na těchto osobách“ a slovo „společnosti“ se nahrazuje slovem „osob“.

56. V § 19 odst. 1 písm. e) se slova „podíl na základním jmění přesahující 10 %“ nahrazují slovy „kvalifikovanou účast“.

57. V § 19 odst. 1 písm. f) se slova „hlavní akcionáři banky“ nahrazují slovy „osoby s kvalifikovanou účastí na bance“.

58. V § 19 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.

59. V § 20 odstavce 3 a 4 včetně poznámky pod čarou č. 5b) znějí:

„(3) Před nabytím kvalifikované účasti na bance nebo před zvýšením kvalifikované účasti tak, že dosáhne alespoň 20 %, 33 % nebo 50 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv, musí mít právnická osoba, fyzická osoba či osoby jednající ve shodě^{5b)} souhlas České národní banky. Souhlas České národní banky musí mít vždy i osoba uzavírající s bankou ovládací smlouvu jako osoba řídící nebo provádějící jiný právní úkon směřující k ovládnutí banky. Člen statutárního orgánu řídící osoby musí splňovat podmínky stanovené tímto zákonem pro vedoucí zaměstnance banky. Náležitosti žádosti stanoví Česká národní banka vyhláškou. Česká národní banka souhlas neudělí, pokud by jeho udělení bylo v rozporu s mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(4) Před zamýšleným snížením kvalifikované účasti na bance, která představovala alespoň 50 %, 33 %, 20 % nebo 10 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv, pod tyto limity, nebo před snížením kvalifikované účasti na bance, v jehož důsledku banka přestane být ovládanou osobou, je právnická osoba, fyzická osoba nebo osoby jednající ve shodě^{5b)} povinna tuto skutečnost neprodleně oznámit České národní bance. Stejnou povinnost má i v případě, jestliže hodlá převést takový objem akcií nebo jiných práv, který sám o sobě představuje kvalifikovanou účast na bance, nebo jestliže hodlá pozbyt nebo bez vlastní vůle pozbyla postavení ovládající osoby vůči bance. Náležitosti oznámení stanoví Česká národní banka vyhláškou.

^{5b)} § 66b obchodního zákoníku.“

60. V § 20 odst. 6 se slovo „povolení“ nahrazuje slovy „udělení souhlasu“.

61. V § 20 odst. 6, § 26 odst. 1 písm. b), § 26 odst. 3 písm. a) a § 34 odst. 1 a 3 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „licenci“.

62. V § 20 odstavec 8 zní:

„(8) Provedení právního úkonu v rozporu s ustanovením odstavce 3 nemá za následek jeho neplatnost.“

63. V § 20 se doplňují odstavce 9 až 12, které znějí:

„(9) Právní úkon na základě souhlasu podle odstavce 3 lze provést nejpozději do 1 roku od udělení souhlasu.

(10) Pokud Česká národní banka ve lhůtě podle § 40 odst. 5 nevydá k žádosti podle odstavce 3 alespoň rozhodnutí v prvním stupni, platí, že souhlas byl udělen.

(11) V případě, že není dodržena lhůta pro předložení úplné žádosti, je Česká národní banka oprávněna správním řízením o udělení souhlasu zastavit.

(12) Banka je povinna písemně informovat Českou národní banku o všech změnách, pokud tyto změny podléhají postupu podle ustanovení odstavce 3 nebo 4, a to neprodleně po zjištění rozhodných skutečností.“.

64. V § 20a odst. 1 úvodní věta zní: „V případech, kdy podíl na bance byl nabyt bez předchozího souhlasu České národní banky podle § 20 odst. 3 nebo po lhůtě podle § 20 odst. 9 a nebyl udělen souhlas podle § 20 odst. 7, a dále v případech, kdy Česká národní banka zjistí, že působení osoby nebo osob s kvalifikovanou účastí na bance je na újmu řádnému a obezřetnému podnikání banky, popřípadě lze takové působení důvodně očekávat, Česká národní banka ve správním řízení pozastaví majiteli akcií, který má sám nebo jednáním ve shodě s jinou osobou kvalifikovanou účast na bance, výkon těchto akcionářských práv:“.

65. V § 20a se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případech, kdy je banka ovládána v důsledku uzavřené ovládací smlouvy a tato smlouva byla uzavřena bez souhlasu podle § 20 odst. 3 nebo po lhůtě podle § 20 odst. 9 a nebyl udělen souhlas podle § 20 odst. 7, a dále v případech, kdy Česká národní banka zjistí, že působení řídicí osoby je na újmu řádnému a obezřetnému podnikání banky, popřípadě lze takové působení důvodně očekávat, Česká národní banka ve správním řízení pozastaví účinnost ovládací smlouvy a ovládací smlouva zanikne v nejbližším možném termínu, který připouští obchodní zákoník. Ustanovení § 26 odst. 6 a 8 platí obdobně. Rozhodnutí o pozastavení účinnosti ovládací smlouvy zveřejní Česká národní banka v obchodním věstníku.“.

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8 a odkaz na odstavec 2 v § 20a odst. 4 v první větě se nahrazuje odkazem na odstavec 3.

66. V § 20a odst. 3 věta první a druhá znějí: „Banka je povinna předložit České národní bance výpis všech akcionářů a správců z registru emitenta zaknihovaných akcií, pořízený ke dni, který o 7 dní předchází dni konání valné hromady. Tento výpis musí být bankou doručen České národní bance nejpozději 6 dní před konáním valné hromady.“.

67. V § 20a odst. 6 se za slovo „vyslovil“ vkládají

slova „za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem“.

68. § 20b zní:

„§ 20b

(1) Banky si na území České republiky převádějí navzájem peněžní prostředky v české měně podle jednotlivých položek vytvořených na základě vlastních příkazů a příkazů svých klientů prostřednictvím platebních systémů provozovaných v souladu se zvláštním zákonem nebo prostřednictvím platebních systémů, které provozuje Česká národní banka.

(2) Česká národní banka vede bance, která je účastníkem platebního systému provozovaného Českou národní bankou, účet mezibankovního platebního styku v českých korunách. Účet mezibankovního platebního styku nemůže být předmětem výkonu rozhodnutí nebo předběžného opatření.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují i na pobočky zahraničních bank.“.

69. Za § 20b se vkládá nový § 20c, který zní:

„§ 20c

(1) Jestliže banka na území České republiky nezúčtovala částku v české měně nebo nepoužila bankovní spojení v souladu s příkazem klienta a způsobila tím chybu v zúčtování, je povinna ji opravit oprávněným zúčtováním. Tato banka je povinna bez odkladu převést na účet oprávněného příjemce peněžní prostředky ve správné výši a úrok vyplývající ze smlouvy za období, kdy s nimi nemohl nakládat. Úrok se nepřevádí, nepřesahuje-li částku 10 Kč, ledaže by jeho vrácení oprávněný příjemce výslovně požadoval. Opravné zúčtování odepsáním částky z účtu neoprávněného příjemce lze provést do 3 měsíců ode dne vzniku chyby v zúčtování. Vede-li účet neoprávněného příjemce chybně zúčtované platby jiná banka, je banka, která chybu způsobila, oprávněna dát této bance podnět k odepsání částky z jeho účtu.

(2) Banka, která vede účet neoprávněného příjemce chybně zúčtované platby, je při dodržení zásad stanovených v odstavci 1 oprávněna odepsat z jeho účtu částku ve výši oprávněného zúčtování a přepočítat úroky z peněžních prostředků tak, aby byl na účtu zachycen stav, jako by chybně zúčtovanou platbu neobdržel; pokud byla chyba v zúčtování způsobena jinou bankou, je povinna odepsat peněžní prostředky z jeho účtu na podnět této banky a vydat je této bance.

(3) Opravné zúčtování k tíži účtů správců daní se nepřipouští; banka, která chybu v zúčtování způsobila, požádá o vrácení částky příslušného správce daně.

(4) Technické postupy bank při oprávněném zúčtování stanoví Česká národní banka vyhláškou.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují i na pobočky zahraničních bank.“.

70. V § 21 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

71. § 22 včetně poznámky pod čarou č. 6c) zní:

„§ 22

(1) Banka zajistí, aby právnická, popřípadě fyzická osoba vykonávající auditorskou činnost podle zvláštního právního předpisu^{6c)} (dále jen „auditorská společnost“) provedla

- a) ověření účetní závěrky banky,
- b) ověření řídicího a kontrolního systému banky včetně systému řízení rizik,
- c) vypracování zpráv o ověření účetní závěrky a systémů podle písmene b) a předložení těchto zpráv České národní bance ve stanovených termínech.

(2) Česká národní banka může ověření systémů podle odstavce 1 písm. b) prominout nebo požadavek omezit pouze na některé jejich součásti.

(3) Vybranou auditorskou společnost je banka povinna oznámit České národní bance, která je oprávněna do 30 dnů po obdržení tohoto oznámení auditorskou společnost odmítnout. Banka je povinna oznámit do 30 dnů po odmítnutí Českou národní bankou novou auditorskou společnost.

(4) Ověření skutečností podle odstavce 1 nesmí v bance vykonávat auditorská společnost, která má k bance zvláštní vztah podle § 19 odst. 1. Totéž platí pro fyzické osoby vykonávající jménem auditorské společnosti auditorskou činnost.

(5) Při zjištění nedostatků musí být ve zprávách podle odstavce 1 písm. c) vyjádřeno, jaký vliv měly tyto nedostatky na hospodaření a likviditu banky a na tvorbu a rozdělení hospodářského výsledku.

(6) Povinnosti podle odstavců 1 až 5 se vztahují obdobně i na pobočky zahraničních bank.

^{6c)} § 15 zákona č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb.“.

72. V § 24 odst. 2 se slova „základního jmění“ nahrazují slovy „základního kapitálu“.

73. Nadpis části šesté zní: **„BANKOVNÍ DOHLED A POVINNOST MLČENLIVOSTI“.**

74. V části šesté se označení „HLAVA PRVNÍ“ zrušuje.

75. § 25 zní:

„§ 25

(1) Činnost bank včetně jejich poboček působících na území cizího státu podléhá bankovnímu do-

hledu vykonávanému Českou národní bankou, včetně kontrol na místě. Činnost poboček zahraničních bank podléhá dohledu země sídla zahraniční banky a v rozsahu stanoveném zákonem bankovnímu dohledu vykonávanému Českou národní bankou. Činnost konsolidačních celků [§ 26d odst. 1 písm. a)], jejichž součástí je banka, podléhá bankovnímu dohledu na konsolidovaném základě vykonávanému Českou národní bankou včetně kontrol na místě, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Česká národní banka může požádat o kontrolu na místě u jí dohlížených osob mimo území České republiky orgán dohledu příslušného státu. Česká národní banka může vyhovět žádosti orgánu dohledu země sídla banky nebo finanční instituce o provedení kontroly na místě u jím dohlížené banky či pobočky zahraniční banky. Provádění kontrol na místě orgánem dohledu země sídla zahraniční banky nebo finanční instituce Česká národní banka umožní na základě vzájemnosti.“.

76. Za § 25 se vkládá nový § 25a, který zní:

„§ 25a

(1) Všechny osoby provádějící bankovní dohled nebo nucenou správu jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech údajích získaných v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce. Mohou poskytovat třetím osobám pouze informace v souhrnné podobě, u nichž nelze identifikovat, o kterou konkrétní banku či osobu se jedná. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení povolání, zaměstnání nebo funkce.

(2) Informace získané při výkonu své pravomoci mohou osoby uvedené v odstavci 1 použít pouze k plnění úkolů bankovního dohledu, nucené správy nebo v soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí učiněnému v souvislosti s výkonem bankovního dohledu nebo v obdobném řízení před mezinárodním orgánem.

(3) Za porušení povinnosti mlčenlivosti se při dodržení zákonných podmínek nepovažuje poskytnutí informací získaných v souvislosti s výkonem bankovního dohledu orgánu dohledu nad finančními institucemi nebo finančními trhy v tuzemsku nebo orgánu dohledu nad bankami, finančními institucemi nebo finančními trhy v jiném státě.

(4) Za porušení povinnosti mlčenlivosti se při dodržení zákonných podmínek nepovažuje poskytnutí informací získaných v souvislosti s výkonem bankovního dohledu veřejným orgánům a dalším osobám v České republice, jsou-li informace poskytovány pro plnění jejich funkce,

- a) orgánů působících při likvidaci nebo konkurzu u banky nebo finanční instituce,
- b) dohledu nad orgánem podle písmene a),
- c) auditora zákonem stanovené účetní závěrky banky nebo finanční instituce,

- d) dohledu nad auditorem stanovené účetní závěrky banky nebo finanční instituce,
- e) dohledu nad dodržováním práva obchodních společností,
- f) boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti,
- g) dohledu nad platebními systémy,
- h) provozovatele platebního systému,
- i) orgánu činného v trestním řízení,
- j) centrální banky zodpovědné za měnovou politiku,
- k) systémů pojištění pohledávek z vkladů a pojištění investorů.

Totéž platí ve vztahu k veřejným orgánům a dalším osobám ve státech Evropské unie.

(5) Informace získané v souvislosti s výkonem bankovního dohledu mohou být poskytovány též orgánům Evropské unie, je-li to zapotřebí k naplnění mezinárodní smlouvy.

(6) Poskytnutí informací podle odstavců 3 a 4 je možné pouze za podmínky, že pro příslušnou instituci je zaveden režim ochrany informací nejméně v rozsahu tohoto zákona.

(7) Informace získané od orgánů cizích států nemohou být použity k jinému účelu než k tomu, pro který byly poskytnuty, a nesmí být bez souhlasu poskytovatele poskytnuty nikomu dalšímu.

(8) Informace získané v rámci dohledu na místě na území jiného státu nesmí být bez souhlasu orgánu bankovního dohledu tohoto státu poskytnuty nikomu dalšímu.“

77. Za § 25a se vkládá tento text:

„ČÁST SEDMÁ

OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A POKUTY“.

78. V § 26 odst. 1 písm. a) se slova „základní jmění“ nahrazují slovy „základní kapitál“ a slova „základního jmění“ se nahrazují slovy „základního kapitálu“.

79. V § 26 odst. 1 písm. b) se za slovo „činnosti“ doplňují slova „v ní“ a slova „v § 1 odst. 3“ se zrušují.

80. V § 26 odst. 1 písm. f) se slova „základní jmění“ nahrazují slovy „základní kapitál“.

81. V § 26 odst. 1 se za písmenem f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) zakázat nebo omezit provádění operací s osobami, které jsou spjaty úzkým propojením s bankou nebo které jsou součástí stejného konsolidačního celku jako banka nebo mají k bance zvláštní vztah (§ 19).“.

82. V § 26 odst. 2 větě druhé se za slova „odstavce 1 písm. d)“ vkládají slova „a g)“.

83. V § 26 odst. 3 se na konci písmene a) doplňují slova „či neplnění podmínek, za nichž byla udělena licence podle § 4 odst. 3 nebo § 5 odst. 4“.

84. V § 26 odst. 3 písm. b) se za slovo „porušení“ vkládají slova „nebo obcházení“.

85. V § 26 odst. 3 písm. c) se za slovo „bankou“ vkládají slova „nebo pobočkou zahraniční banky“ a slova „bankovního systému“ se nahrazují slovy „banky nebo pobočky zahraniční banky“.

86. V § 26 odst. 3 písm. d) se za slovo „banky“ vkládají slova „nebo pobočky zahraniční banky“ a slova „občansky bezúhonné“ se nahrazují slovem „důvěryhodné“.

87. V § 26 odst. 3 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) porušení právního předpisu státu, na jehož území má banka pobočku, a to při podnikání na území tohoto státu,

g) pokles kapitálu pod minimální výši základního kapitálu (§ 12 odst. 4).“.

88. V § 26 odst. 4 se slovo „a“ nahrazuje čárkou a slova „základního jmění“ se nahrazují slovy „základního kapitálu a zákazu nebo omezení provádění operací“.

89. V § 26a odst. 1 se slova „poměr kapitálu k rizikově váženým aktivům banky“ nahrazují slovy „kapitálová přiměřenost banky na individuálním základě“.

90. V § 26a odst. 1 písm. a) se slova „základní jmění“ nahrazují slovy „základní kapitál“ a slova „poměr kapitálu k rizikově váženým aktivům banky“ se nahrazují slovy „ukazatel kapitálové přiměřenosti banky na individuálním základě“.

91. V § 26a odst. 1 písm. c) se slova „základním jmění“ nahrazují slovy „základním kapitálu“.

92. V § 26b se slova „poměru kapitálu k rizikově váženým aktivům“ nahrazují slovy „kapitálové přiměřenosti banky na individuálním základě“.

93. Za § 26b se vkládají nové § 26c až 26h, které se označují jako část osmá a včetně nadpisu znějí:

„ČÁST OSMÁ

BANKOVNÍ DOHLED NA KONSOLIDOVANÉM ZÁKLADĚ

§ 26c

(1) Bankovním dohledem na konsolidovaném základě se rozumí sledování a regulace rizik u konsolidačních celků, jejichž součástí je banka, za účelem omezení rizik, kterým je banka vystavena z hlediska její účasti v konsolidačním celku.

(2) Bankovní dohled na konsolidovaném základě

není dohledem nad jednotlivými osobami zahrnutými do konsolidačního celku a nenahrazuje se jím výkon bankovního dohledu na individuálním základě nad bankami podle tohoto zákona ani dozor nad finančními institucemi podle zvláštních právních předpisů.

(3) Při výkonu dohledu na konsolidovaném základě Česká národní banka spolupracuje s orgány dohledu nad finančními institucemi v České republice a s orgány dohledu nad bankami a finančními institucemi v zahraničí a má právo si s těmito orgány vyměňovat informace. Ustanovení § 25a tím není dotčeno.

(4) Česká národní banka může za účelem výkonu bankovního dohledu na konsolidovaném základě provést kontrolu na místě v osobách zahrnutých do konsolidačního celku nebo požádat o její provedení příslušný orgán dozoru. Česká národní banka informuje o zahájení, účelu a výsledcích kontroly na místě příslušný orgán dozoru nad kontrolovanou osobou. Ustanovení § 25a tím není dotčeno.

§ 26d

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) konsolidačními celky skupina ovládající banky nebo skupina finanční holdingové společnosti anebo skupina smíšené holdingové společnosti, přičemž konsolidační celek tvoří nejméně dvě osoby,
- b) ovládající bankou banka, jejíž ovládané osoby nebo přidružené společnosti jsou bankami, finančními institucemi nebo podniky pomocných bankovních služeb,
- c) finanční holdingovou společností ovládající osoba, která je finanční institucí jinou než pojišťovnou, jejíž ovládané osoby jsou výlučně nebo převážně bankami nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jedna ovládaná osoba musí být bankou,
- d) smíšenou holdingovou společností ovládající osoba, která není finanční holdingovou společností nebo bankou, a jí ovládané osoby zahrnují alespoň jednu banku,
- e) skupinou ovládající banky skupina tvořená bankou, jí ovládanými osobami a přidruženými společnostmi,
- f) skupinou finanční holdingové společnosti skupina tvořená finanční holdingovou společností a jí ovládanými osobami a přidruženými společnostmi,
- g) skupinou smíšené holdingové společnosti skupina tvořená smíšenou holdingovou společností a jí ovládanými osobami a přidruženými společnostmi,
- h) přidruženou společností právnická osoba, ve které má jiná osoba přímý nebo nepřímý podíl nejméně 20 % na základním kapitálu nebo hlasovacích právech, pokud tuto právnickou osobu neovládá.

(2) V případě, kdy vazby v rámci konsolidačního celku jsou takového charakteru, že není možné jednoznačně určit ovládající osobu nebo její typ, je Česká národní banka oprávněna určit v dohodě s příslušným orgánem dohledu nad bankami nebo finančními institucemi ovládající osobu konsolidačního celku nebo její typ.

(3) Česká národní banka může stanovit vyhláškou kritéria pro vyjmutí osob z dohledu nad konsolidačním celkem.

§ 26e

(1) Česká národní banka může upustit od výkonu bankovního dohledu na konsolidovaném základě nad konsolidačním celkem, nad nímž je vykonáván bankovní dohled nebo srovnatelný dozor na konsolidovaném základě orgánem dohledu nebo dozoru v tuzemsku nebo v jiném státě. Česká národní banka může dohodnout podmínky dohledu na konsolidovaném základě s tímto orgánem. Česká národní banka však vždy vykonává bankovní dohled na konsolidovaném základě nad skupinou ovládající banky se sídlem v České republice.

(2) Není-li s příslušným orgánem dohledu země sídla banky nebo finanční instituce dohodnuto jinak, Česká národní banka nevykonává dohled nad skupinou finanční holdingové společnosti se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, jestliže

- a) členem této skupiny finanční holdingové společnosti je banka se sídlem v tomto státě, nebo
- b) členem této skupiny je banka se sídlem v jiném státě Evropské unie, přičemž banka se sídlem v České republice, která je členem skupiny, má v porovnání s touto bankou nižší bilanční sumu; mají-li obě banky stejně vysokou bilanční sumu, jestliže banka se sídlem v České republice obdržela licenci později.

§ 26f

(1) Ovládající osoby, jejichž konsolidační celky podléhají bankovnímu dohledu na konsolidovaném základě, jsou povinny dodržovat pravidla obezřetného podnikání ovládajících osob na konsolidovaném základě. Tato pravidla a rozsah, v jakém těmito pravidly podléhají jednotlivé typy ovládajících osob, stanoví Česká národní banka vyhláškou.

(2) Osoby zahrnuté do konsolidačního celku jsou povinny sdělovat České národní bance přímo nebo prostřednictvím ovládající osoby nebo banky, která je součástí tohoto konsolidačního celku a je určená Českou národní bankou, veškeré informace potřebné pro provádění dohledu na konsolidovaném základě. Způsob předávání informací, rozsah a periodicitu stanoví Česká národní banka vyhláškou.

§ 26g

(1) Osoby zahrnuté do konsolidačního celku musejí vytvořit odpovídající kontrolní mechanismy zajišťující správnost poskytovaných informací pro účely bankovního dohledu na konsolidovaném základě.

(2) Ovládající osoba předem oznámí České národní bance auditory a auditorské společnosti, které budou provádět audit osob zahrnutých v konsolidačním celku.

§ 26h

(1) Česká národní banka může ve správním řízení uložit osobě zahrnuté do konsolidačního celku, která není bankou, pokutu do výše 50 000 000 Kč v případech, kdy neposkytne požadované informace pro účely bankovního dohledu na konsolidovaném základě nebo poskytne informace neúplné, nepravdivé či zkreslené, popřípadě nedodrží lhůty pro jejich předložení.

(2) Zjistí-li Česká národní banka nedostatky v činnosti osoby zahrnuté do konsolidačního celku, která není bankou, které mohou negativně ovlivnit hospodaření banky, která je součástí konsolidačního celku, je oprávněna ve vztahu k ovládající bance nebo finanční holdingové společnosti podle povahy zjištěného nedostatku

- a) vyžadovat, aby ve stanovené lhůtě zjedнала nápravu,
- b) nařídit zajištění mimořádného auditu u osoby, která je součástí konsolidačního celku, na náklady ovládající osoby,
- c) uložit pokutu do 50 000 000 Kč,
- d) zakázat nebo omezit provádění operací s osobami, které jsou součástí stejného konsolidačního celku.

(3) Nedostatkem v činnosti osoby zahrnuté do konsolidačního celku, která není bankou, se rozumí

- a) porušení nebo obcházení tohoto zákona, zvláštěních zákonů, právních předpisů vydaných Českou národní bankou a právních předpisů podle § 5k,
- b) provádění obchodů v rámci konsolidačního celku nebo navenek způsobem, který poškozujee zájmy vkladatelů banky, která je součástí konsolidačního celku, nebo ohrožujee její bezpečnost a stabilitu.

(4) Na řízení o uložení opatření podle odstavce 2 písm. b) až d) se vztahují předpisy o správním řízení, pokud tento zákon nestanoví jinak. Ustanovení § 26 odst. 6 až 9, 11 a 12 se použijí obdobně; účastníkem řízení je pouze dotčená ovládající osoba.“

94. Za § 26h se slova „HLAVA DRUHÁ“ nahrazují slovy „ČÁST DEVÁTÁ“.

95. V § 27 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „a jméno, příjmení a rodné číslo zástupce správce“.

96. V § 27 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Zástupce správce zastupuje správce v případě jeho nepřítomnosti v plném rozsahu. Ustanovení tohoto zákona týkající se správce platí obdobně i pro zástupce správce.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

97. V § 29 odst. 1 se na konci věty první doplňují slova „ , vyjma podání opravných prostředků proti zavedení nucené správy“.

98. V § 29 odst. 1 větě druhé se slova „Tímto okamžikem“ nahrazují slovy „Okamžikem doručení“.

99. V § 29 odst. 3 se za slova „Ministerstva financí“ vkládá čárka.

100. V § 31 odst. 2 se za slovo „správy“ vkládají slova „ , skončení nucené správy“.

101. Označení „HLAVA TŘETÍ“ a nadpis „ODNĚTÍ POVOLENÍ PŮSOBIT JAKO BANKA“ se nahrazují označením „ČÁST DESÁTÁ“ a nadpisem „ODNĚTÍ LICENCE“.

102. V § 34 úvodní části odstavce 2 se slova „Povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „Licence“ a slovo „odňato“ se nahrazuje slovem „odňata“.

103. V § 34 odst. 2 písm. a) se za slovo „banka“ vkládají slova „nebo pobočka zahraniční banky“ a na konci se doplňují slova „nebo neposkytuje úvěry“.

104. V § 34 odst. 2 písm. b) se slova „bylo získáno“ nahrazují slovy „byla získána“.

105. V § 34 odst. 3 se slova „poměr kapitálu k rizikově váženým aktivům banky“ nahrazují slovy „kapitálová přiměřenost banky na individuálním základě“.

106. V § 35 odst. 1 se slovo „povolení“ nahrazuje slovem „licence“.

107. V § 35 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Rozhodnutí o odnětí licence doručí Česká národní banka statutárnímu orgánu banky. Současně informuje o tomto rozhodnutí orgán bankovního dohledu států, ve kterých má banka pobočky.

(4) Rozhodnutí o odnětí licence udělené pro pobočku zahraniční banky doručí Česká národní banka osobě pověřené řízením pobočky.“

108. Označení „ČÁST SEDMÁ“ se nahrazuje označením „ČÁST JEDENÁCTÁ“.

109. V § 36 odst. 1 se slova „bylo-li bance odňato povolení působit jako banka“ nahrazují slovy „byla-li bance odňata licence“.

110. V § 36 odst. 2 se věta druhá zrušuje, slova „byla nebo“ se zrušují a za slovo „je“ se vkládají slova „nebo v posledních 5 letech byla“ a na konci odstavce

se doplňuje věta, která zní: „§ přihlédnutím k rozsahu činnosti likvidátora stanoví Česká národní banka výši a splatnost jeho odměny.“.

111. V § 36 se na konci textu odstavce 4 doplňují tato slova: „ , a na písemné vyžádání České národní banky další podklady nezbytné k posouzení činnosti likvidátora a průběhu likvidace“.

112. V § 36 odstavec 5 zní:

„(5) Likvidátor je povinen vymáhat vydání plnění z neplatných právních úkonů (§ 12 odst. 2).“.

113. Označení „ČÁST OSMÁ“ se nahrazuje označením „ČÁST DVANÁCTÁ“.

114. V § 37 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se nové odstavce 2 až 5, které včetně poznámek pod čarou č. 7b) až 7e) znějí:

„(2) Banky a pobočky zahraničních bank jsou povinny pro účely bankovních obchodů zjišťovat a zpracovávat údaje o osobách, včetně citlivých údajů o fyzických osobách,^{7b)} potřebné k tomu, aby bylo možno bankovní obchod uskutečnit bez nepřiměřených právních a věcných rizik pro banku.

(3) Povinnost poskytnout bezplatně informace o osobních údajích zpracovávaných o subjektu údajů stanovená zvláštním právním předpisem^{7c)} se na banky a pobočky zahraničních bank nevztahuje.

(4) Banky a pobočky zahraničních bank jsou povinny ve svých provozních prostorách fyzické osoby písemně poučit o tom, že banky a pobočky zahraničních bank nepodléhají povinnosti bezplatně informovat fyzické osoby o osobních údajích o nich zpracovávaných, že poskytnutí osobních údajů bance je dobrovolné, ale je podmínkou pro uskutečnění bankovního obchodu, a dále o právu fyzické osoby žádat nápravu podle zvláštního právního předpisu,^{7d)} jakož i o možnosti banky získávat údaje od třetích osob, zejména podle § 38a odst. 1 a 2.

(5) Údaje podle odstavce 1, jakož i údaje získané od jiných subjektů, zejména podle § 38a odst. 1 a 2, mohou pobočky zahraničních bank poskytnout ke zpracování do ústředí zahraniční banky, pokud má sídlo ve státě, jehož právní řád zaručuje, že bude respektována důvěrná povaha údajů v souladu s právem Evropských společenství. Je-li to nezbytné k uzavření nebo plnění smlouvy mezi bankou a klientem, mohou banky a pobočky zahraničních bank poskytnout takové údaje ke zpracování ve státě, jehož právní řád zaručuje, že bude respektována důvěrná povaha údajů v souladu s právem Evropských společenství. Souhlas úřadu pro ochranu osobních údajů podle zvláštního právního předpisu^{7e)} se v případech uvedených v tomto odstavci vyžaduje pouze před prvním poskytnutím informace do daného státu.

^{7b)} § 9 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

^{7c)} § 12 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

^{7d)} § 21 zákona č. 101/2000 Sb.

^{7e)} § 27 zákona č. 101/2000 Sb.“.

115. V § 38 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) správcům daně za podmínek podle zvláštního zákona o správě daní a poplatků,“.

116. V § 38 odst. 3 písmeno f) zní:

„f) orgánů sociálního zabezpečení ve věci řízení o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, které klient dluží, orgánů sociálního zabezpečení nebo okresních úřadů ve věci řízení o přeplatku na dávkách sociálního zabezpečení a státní sociální podpory, který je klient povinen vrátit; to platí i pro vymáhání tohoto pojistného, příspěvku a přeplatku,“.

117. V § 38 odstavec 4 zní:

„(4) Banka je povinna sdělit i bez souhlasu klienta na písemné vyžádání orgánů sociálního zabezpečení nebo okresních úřadů ve věci řízení o vrácení dávky poukázané na účet po úmrtí příjemce dávky včetně jejího vymáhání identifikační údaje o svém klientovi, který je majitelem účtu, a osobách oprávněných nakládat s peněžními prostředky na tomto účtu a údaje o záležitostech týkajících se tohoto účtu. Banka je rovněž povinna po úmrtí klienta sdělit tyto údaje na písemné vyžádání úřadu práce.“.

118. V § 38 odst. 6 se za slova „výkonu rozhodnutí“ vkládají slova „nebo daňové exekuce“.

119. V § 38 se odstavec 7 zrušuje.

Dosavadní odstavce 8 a 9 se označují jako odstavce 7 a 8.

120. V § 38 odst. 8 větě třetí se číslice „8“ nahrazuje číslicí „7“.

121. V § 38 se doplňují odstavce 9 a 10, které znějí:

„(9) Ustanovení odstavců 1 až 8 se vztahují i na pobočky zahraničních bank.

(10) Zprávu o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, podá banka v souvislosti se svým podnikáním na území jiného státu i bez souhlasu klienta, pokud je to nutné ke splnění povinnosti uložené právním řádem státu, na jehož území podniká.“.

122. V § 38a odst. 1 větě první se za slovo „Banky“ vkládají slova „a pobočky zahraničních bank“.

123. V § 38a odst. 1 větě poslední se za slovo „Banka“ vkládají slova „a pobočka zahraniční banky“.

a za slova „jiné banky“ se vkládají slova „a pobočky zahraniční banky“.

124. V § 38a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„(2) Česká národní banka vytváří z údajů získaných v rozsahu podle odstavce 1 od bank, poboček zahraničních bank^{10a)} a dalších osob, stanoví-li tak zvláštní zákon, informační databázi. K informacím v této databázi mají přístup banky, pobočky zahraničních bank a další osoby, stanoví-li tak zvláštní zákon, za podmínek stanovených vyhláškou České národní banky. Poskytnutí údajů do této databáze není porušením bankovního tajemství. Banka a pobočka zahraniční banky je však povinna k údajům o klientech jiné banky nebo pobočky zahraniční banky získaným z informační databáze přistupovat tak, jako by šlo o údaje o jejich vlastních klientech.“

^{10a)} § 41 odst. 2 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

125. V § 38a se odstavec 5 zrušuje.

126. Za § 38a se vkládají nové § 38b až 38h, které znějí:

„§ 38b

(1) Údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, může banka, na níž má kvalifikovanou účast zahraniční právnická osoba, nad níž je v zemi jejího sídla vykonáván dohled na konsolidovaném základě, poskytnout orgánům vykonávajícím tento dohled.

(2) Údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, může banka, která je součástí konsolidačního celku, poskytnout ovládající osobě za účelem přípravy výkazů na konsolidovaném základě.

§ 38c

Česká národní banka plní konzultační a informační povinnost vůči orgánům bankovního dohledu jiných států, orgánům mezinárodních organizací a dalším osobám v rozsahu mezinárodní smlouvy. Výčet základních oznamovaných a konzultovaných skutečností je uveden v § 38d až 38h.

§ 38d

(1) Česká národní banka informuje Komisi Evropských společenství zejména o

- a) počtu a povaze případů, kdy odmítla umožnit bance nebo finanční instituci splňující podmínky podle § 5e odst. 1 se sídlem na území České republiky zřízení pobočky v jiném státě Evropské unie nebo kdy použila vůči pobočce uvedené v § 5a odst. 1 postup podle § 26,

- b) udělených a odňatých licencích,
- c) udělení licence bance ovládané osobou řídící se právem státu, který není členem Evropské unie, a o struktuře konsolidačního celku, jehož je tato banka součástí,
- d) skutečnosti, že se banka stala osobou ovládanou osobou řídící se právem státu, který není členem Evropské unie, a o struktuře konsolidačního celku, jehož je tato banka součástí,
- e) diskriminačních opatřeních, která jsou uplatňována vůči bankám při zakládání poboček ve státech, které nejsou členem Evropské unie,
- f) finančních holdingových společnostech,
- g) dohodách podle § 26e,
- h) použití postupu podle § 26 vůči pobočce uvedené v § 5a odst. 1 v případě, kdy věc nesnese odkladu a je to nutné v zájmu vkladatelů.

(2) Česká národní banka informuje Komisi Evropských společenství na její žádost o žádosti

- a) osoby ovládané osobou řídící se právem státu, který není členem Evropské unie, o licenci,
- b) osoby řídící se právem státu, který není členem Evropské unie, nebo osoby ovládané osobou řídící se právem státu, který není členem Evropské unie, o nabytí takového podílu na bance, v jehož důsledku by se žadatel stal osobou ovládající banku.

§ 38e

(1) Česká národní banka informuje příslušný orgán dohledu členského státu Evropské unie o

- a) všech konsolidačních celcích, jejichž součástí je banka a zároveň i banka se sídlem na území členského státu Evropské unie nebo finanční instituce splňující podmínky podle § 5e odst. 1 se sídlem na území členského státu Evropské unie,
- b) informaci banky nebo finanční instituce splňující podmínky podle § 5e odst. 1, že hodlá na území členského státu Evropské unie založit pobočku nebo zde poskytovat služby, a o změně v oznámených údajích,
- c) skutečnosti, že finanční instituce přestala splňovat podmínky podle § 5e odst. 1,
- d) použití postupu podle § 26 vůči pobočce uvedené v § 5a odst. 1 v případě, kdy věc nesnese odkladu a je to nutné v zájmu vkladatelů,
- e) udělení souhlasu podle § 29 odst. 3 v případě, že dotčená banka má pobočku na území tohoto státu; tuto informaci poskytne příslušnému orgánu dohledu před udělením souhlasu nebo bezprostředně po jeho udělení, nesnese-li věc odkladu.

(3) Česká národní banka konzultuje s orgánem bankovního dohledu členského státu Evropské unie udělení

- a) licence bance, která je pod kontrolou banky se sídlem na území tohoto státu nebo pod kontrolou stejné osoby jako banka se sídlem na území tohoto státu,
- b) souhlasu s nabytím kvalifikované majetkové účasti na bance, v jehož důsledku by se banka stala součástí konsolidačního celku, jehož součástí je i banka se sídlem na území tohoto státu.

§ 38f

Před rozhodnutím o změně nebo odnětí licence bance, která má pobočku na území členského státu Evropské unie, konzultuje Česká národní banka svůj záměr s orgánem bankovního dohledu tohoto státu. Nesnese-li věc odkladu, Česká národní banka orgán dohledu informuje o svém záměru licenci změnit nebo odebrat. Česká národní banka informuje o změně nebo odnětí licence neprodleně orgány bankovního dohledu států, v nichž má banka pobočku. Totéž platí v případě záměru odebrat licenci pobočce zahraniční banky, která má pobočku také na území členského státu Evropské unie.

§ 38g

Česká národní banka může provést kontrolu na místě na území členského státu Evropské unie po předchozím informování orgánu bankovního dohledu tohoto státu nebo jej o provedení této kontroly požádat.

§ 38h

(1) Česká národní banka spolupracuje s orgány bankovního dohledu jiných států, zejména těch, na jejichž území má banka pobočku nebo na jejichž území má sídlo zahraniční banka, jejíž pobočka působí na území České republiky.

(2) Česká národní banka poskytuje orgánům dohledu podle odstavce 1 zejména informace

- a) o podílech na bance nebo zahraniční bance,
- b) o řízení banky nebo zahraniční banky,
- c) o kapitálu bankou nebo zahraniční bankou ovládaných finančních společností,
- d) o ukazateli kapitálové přiměřenosti a konsolidovaném ukazateli kapitálové přiměřenosti,
- e) o finančních holdingových společnostech,
- f) důležité pro dohled nad těmito bankami nebo zahraničními bankami, zejména v oblasti likvidity, platební schopnosti, pojištění vkladů, kapitálové přiměřenosti, konsolidovaného dohledu, účetnictví, vnitřní kontroly a monitorování rizik vzniklých z otevřených pozic na finančních trzích na území České republiky nebo na území státu, na jehož území banka tato rizika podstoupila.“

127. V § 39 odst. 1 se slova „ , jakož i“ nahrazují

spojkou „a“, slova „a osoby provádějící bankovní dohled“ se zrušují a za číslici „3“ se vkládá číslice „ , 4“.

128. V § 40 odst. 1 se slovo „jeho“ nahrazuje slovem „její“.

129. V § 40 odstavce 3 zní:

„(3) Česká národní banka vydá rozhodnutí o udělení licence, o změně licence nebo o zamítnutí žádosti o licenci či o změnu licence do 6 měsíců ode dne zahájení správního řízení a rozhodnutí do této lhůty doručí. V případě, že podaná žádost nebyla úplná a Česká národní banka si vyžádala její doplnění, vydá Česká národní banka rozhodnutí do 12 měsíců ode dne zahájení správního řízení a rozhodnutí do této lhůty doručí.“

130. V § 40 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 6, které znějí:

„(4) V případě, že po vyžádání doplnění žádosti ze strany České národní banky je znovu předložena žádost neúplná nebo není-li dodržena ze strany žadatele lhůta poskytnutá Českou národní bankou pro její doplnění, je Česká národní banka oprávněna správní řízení o udělení licence zastavit.

(5) O žádosti o udělení souhlasu podle tohoto zákona se rozhodne do 3 měsíců ode dne zahájení správního řízení.

(6) Odmítnutí žádosti o udělení licence, o její změně či odmítnutí udělení souhlasu podle tohoto zákona musí být řádně zdůvodněno.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 7.

131. V § 40 odst. 8 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovem „licence“.

132. Označení „ČÁST DEVÁTÁ“ se nahrazuje označením „ČÁST TŘINÁCTÁ“.

133. V § 41a odst. 3 se v poslední větě za slovo „Ustanovení“ vkládají slova „§ 5a odst. 4“.

134. V § 41c odstavce 6 a 7 znějí:

„(6) Roční příspěvek banky do Fondu činí 0,1 % z průměru objemu pojištěných pohledávek z vkladů za předchozí rok, včetně úroků. Průměrný objem pojištěných pohledávek z vkladů banka propočítává podle stavu pojištěných pohledávek z vkladů k poslednímu dni každého kalendářního měsíce v předchozím roce, a to včetně úroků, na jejichž připsání vznikl vkladateli nárok k těmto dnům. Výpočet se provádí v české měně. U pohledávek z vkladů vedených v cizí měně se pro přepočtení na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou ke dni, ke kterému je prováděn výpočet.

(7) Roční příspěvek stavební spořitelny do Fondu činí 0,05 % z průměru objemu pojištěných pohledávek z vkladů za předchozí rok, včetně úroků, na jejichž připsání vznikl účastníkovi stavebního spoření nárok

v předchozím roce. Průměrný objem pojištěných pohledávek z vkladu stavební spořitelna propočítává podle čtvrtletních stavů pojištěných pohledávek z vkladů v předchozím roce bez započítání zálohy na státní podporu.“.

135. V § 41d odstavec 1 zní:

„(1) Náhrada za pojištěnou pohledávku z vkladu se oprávněné osobě z Fondu poskytne poté, co Fond obdrží písemné oznámení České národní banky nebo, jedná-li se o pobočku zahraniční banky podle § 5a, připojištěnou podle § 41m, orgánu bankovního dohledu domovského státu o neschopnosti banky dostát závazkům vůči oprávněným osobám za zákonných a smluvních podmínek. Takové oznámení musí být vydáno nejpozději do 21 dní ode dne zjištění rozhodné skutečnosti a bance nebo bývalé bance musí být písemně sděleno.“.

136. V § 41d odst. 2 se v první větě slovo „zveřejní“ nahrazuje slovem „uverejní“.

137. V § 41e se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pokud by bylo pro účely výplaty náhrady z Fondu pro oprávněnou osobu výhodnější použít kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou ke dni zahájení plateb, má oprávněná osoba nárok na doplacení příslušného rozdílu.“.

138. V § 41f odst. 2 se v první větě slova „vklada- tel“ nahrazují slovy „majitel účtu“.

139. V § 41f odst. 4 se za slovo „poskytne“ vklá- dají slova „oprávněným osobám“.

140. V § 41f odst. 5 se v první větě slovo „vklada- tele“ nahrazuje slovy „majitele účtu“ a ve větě druhé se slovo „Vkladaatel“ nahrazuje slovy „Majitel účtu“.

141. V § 41g odst. 3 písm. a) se na konci textu doplňují slova „s výjimkou osob uvedených v § 19 odst. 1 písm. e)“.

142. Za § 41l se vkládá nový § 41m, který zní:

„§ 41m

(1) Pobočky zahraničních bank mohou pohle- dávky z vkladů připojistit na základě smlouvy u Fondu. Příspěvek do Fondu je roven příspěvku podle § 41c vynásobenému zlomkem, v jehož čitateli je rozdíl mezi 25 000 eur a limitem pro maximální náhradu podle systému pojištění pohledávek z vkladů, jehož je po- bočka účastna, vyjádřený v eurech a ve jmenovateli 25 000 eur.

(2) Připojištění podle odstavce 1 zaniká výpovědí smlouvy s roční výpovědní lhůtou, která počíná běžet prvním dnem roku následujícího poté, kdy byla výpo- věď doručena. Fond může vypovědět smlouvu pouze při neplnění povinností pobočkou zahraniční banky vůči Fondu, v případě pobočky zahraniční banky po- dle § 5a však pouze v případě, bylo-li postupováno

v souladu s § 5a odst. 6. Pobočka zahraniční banky může vypovědět smlouvu bez udání důvodů. O těchto skutečnostech je pobočka zahraniční banky povinna informovat klienty ve svých provozních prostorách.

(3) Banky nesmějí v reklamě využívat rozdílu po- jištění pohledávek z vkladů mezi členskými státy Evropské unie.“.

143. Označení „ČÁST DESÁTÁ“ se nahrazuje označením „ČÁST ČTRNÁCTÁ“.

Čl. II

Společná a přechodná ustanovení

1. Pokud ustanovení mezinárodní smlouvy, která byla schválena Parlamentem, ratifikována a vyhlášena a již je Česká republika vázána, stanoví jinak než usta- novení zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění do- savadních předpisů a tohoto zákona, použijí se ustano- vení této smlouvy. Ustanovení předchozí věty se vzta- huje i na obdobné mezinárodní smlouvy, které vstou- pily v platnost před 1. lednem 1993.

2. Ustanovení zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění tohoto zákona, (dále jen „tento zákon“) vzta- huující se na členské státy Evropské unie se vztahují i na další státy Evropského hospodářského prostoru, po- kud tak vyplývá z mezinárodní smlouvy, která byla schválena Parlamentem, ratifikována a vyhlášena a již je Česká republika vázána, nebo z obdobné meziná- rodní smlouvy, která vstoupila v platnost před 1. led- nem 1993.

3. Česká národní banka vydá ve správním řízení zahájeném z jejího podnětu bez návrhu všem bankám působícím podle dosavadních právních předpisů na území České republiky bankovní licence v souladu s tímto zákonem; bankovní licence budou rovněž vy- dány zahraničním bankám, jejichž pobočky působí na území České republiky podle dosavadních právních předpisů. Dnem, kdy rozhodnutí o vydání bankovní licence nabude právní moci, zaniká povolení působit jako banka, bylo-li uděleno podle dosavadních právních předpisů.

4. Banky jsou povinny zřídit útvar vnitřního au- ditu podle § 8 odst. 6 tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí jeho účinnosti.

5. Banky jsou povinny uvést své stanovy a své majetkové účasti ve veřejných obchodních společnos- tech a komanditních společnostech do souladu s tímto zákonem do jednoho roku ode dne nabytí jeho účin- nosti.

6. Při výpočtu výše dodatečné náhrady se úroky z pohledávek z vkladů vypočítávají v případě Prago- banky, a. s., Praha, nyní v konkursu, ke dni 1. 12. 1998; v případě Universal banky, a. s., Ústí nad Labem, nyní v konkursu, ke dni 17. 5. 1999; v případě Moravia banky, a. s., Frýdek-Místek, nyní v konkursu, ke dni 11. 10. 1999.

7. Dnem zahájení výplaty dodatečných náhrad přecházejí na Fond pojištění pohledávek z vkladů pohledávky vkladatelů za bankou ve výši práv vkladatelů na plnění z Fondu pojištění pohledávek z vkladů.

8. S účinností od vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost se v § 411 odst. 1 slova „jako systém pojištění pohledávek z vkladů podle tohoto zákona“ nahrazují slovy „jaký je požadován právem Evropských společenství“.

Čl. III

Vklady evidované na vkladních knížkách na doručitele

Systém pojištění pohledávek z vkladů se nevztahuje na vklady evidované ve vkladních knížkách na doručitele. Veškeré vkladové vztahy potvrzené vkladními knížkami na doručitele se ruší ke dni 31. prosince 2002. Právo vkladatele na výplatu zůstatku zrušeného vkladu se promlčí uplynutím 10 let ode dne 31. prosince 2002.

Čl. IV

Zmocnění

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST DRUHÁ

Změna devizového zákona

Čl. V

Zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb. a zákona č. 482/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 1 písm. l) bodě 1 se slova „povolení působit jako banka uděleného“ nahrazují slovy „bankovní licence udělené“.

2. V § 1 písm. l) se doplňuje bod 4, který zní:

„4. osoba oprávněná k provádění obchodů s devizovými hodnotami nebo k provádění platebního styku ve vztahu k zahraničí na základě principu jednotné licence,¹⁶⁾“.

3. V § 3 odst. 1 se slova „které není bankou podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾“ nahrazují slovy „které nevykonává činnost na základě bankovní nebo jednotné licence podle zvláštního zákona“.

4. V § 3 odst. 6 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovy „bankovní nebo jednotné licence“.

5. V § 7 odst. 1 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovy „bankovní nebo jednotné licence“.

6. V § 9 odst. 1 se slova „povolení působit jako banka“ nahrazují slovy „bankovní nebo jednotné licence“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Čl. VI

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 244/1994 Sb., zákona č. 132/1995 Sb., zákona č. 211/1997 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 363/1999 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., se mění takto:

§ 5 zní:

„§ 5

Bankovní rezervy a opravné položky

(1) Jako výdaje (náklady na dosažení zajištění a udržení příjmů¹⁾) mohou banky⁴⁾ vytvářet ve zdaňovacím období

- a) opravné položky k nepromlčeným pohledávkám z úvěrů,
- b) rezervy na poskytnuté bankovní záruky za úvěry poskytnuté bankami.

(2) Celková výše tvorby za zdaňovací období

- a) opravných položek podle odstavce 1 písm. a) nesmí přesáhnout výši 2 % ze základu, kterým je průměrný stav rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek z úvěrů bez příslušenství v ocenění snižženém o opravné položky a rezervy již vytvořené a sníženém o tu část průměrného stavu rozvahové hodnoty nepromlčených pohledávek z úvěrů, která je zajištěna přijatými bankovními zárukami,
- b) rezerv podle odstavce 1 písm. b) nesmí přesáhnout výši 2 % průměrného stavu poskytnutých bankovních záruk za úvěry poskytnuté bankami.

Opravné položky musí být vždy přiřazeny k jednotlivým pohledávkám, rezervy k jednotlivým zárukám. Průměrné stavy se počítají z měsíčních zůstatků k poslednímu dni v měsíci a zůstatku k 1. lednu příslušného zdaňovacího období.

(3) Pohledávkou z úvěru se pro účely odstavce 1 písm. a) rozumí pohledávka vzniklá z úvěru poskytnutého nebankovnímu subjektu podle § 497 až 507 obchodního zákoníku a pohledávka vzniklá plněním z bankovní záruky.

(4) Pokud banka prokáže na základě údajů obchodní dokumentace⁵⁾ a účetnictví⁶⁾ odůvodněnost vyšší tvorby opravných položek a rezerv, než je uvedeno v odstavci 2, může správce daně na základě žádosti banky tvorbu opravných položek a rezerv uznat

v takto prokázané výši. Rozhodnutí o žádosti vydá správce daně podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾

(5) Opravná položka podle odstavce 1 písm. a) se zruší, pokud pominou důvody pro její existenci nebo pokud pohledávka, k níž byla vytvořena, byla promlčena. Opravnou položku banka použije ke krytí ztrát z odpisů nebo postoupení pohledávky. Rezerva podle odstavce 1 písm. b) slouží ke krytí ztrát souvisejících s realizací poskytnutých bankovních záruk za úvěry.

¹⁶⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. "

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti za zdaňovací období do 31. 12. 2001 platí dosavadní právní předpisy. Ustanovení tohoto zákona se pro tvorbu opravných položek a rezerv použijí poprvé za zdaňovací období počínající 1. lednem 2002. Rezervy tvořené do dne účinnosti tohoto zákona podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, banky použijí ke krytí ztrát z odpisů a postoupení pohledávek z úvěrů nepokrytých vytvořenými opravnými položkami do dne účinnosti tohoto zákona a rezervy podle § 5 odst. 1 písm. c) ke krytí ztrát z poskytnutých záruk, které neodpovídají vymezení podle odstavce 1 písm. b) tohoto zákona. Nepoužité rezervy, s výjimkou rezerv odpovídajících vymezení podle odstavce 1 písm. b) tohoto zákona banky zruší ve prospěch výnosů tak, aby jejich zůstatek za každé zdaňovací období počínaje rokem 2002 snížily nejméně o 25 % zůstatku k 31. 12. 2001, a tím dosáhly jejich úplného zrušení nejpozději k 31. 12. 2005.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o České konsolidační agentuře

Čl. VIII

Zákon č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře), ve znění zákona č. 15/2002 Sb., se mění takto:

V § 19 odst. 6 včetně poznámek pod čarou č. 16) a 17) zní:

„(6) Agentura poskytuje do informační databáze České národní banky podle zvláštního zákona¹⁶⁾ údaje o svých klientech (dlužnících) a klientech (dlužnicích) osob, které ovládá na základě podílu v nich, a jejichž hlavním předmětem činnosti je správa, prodej a vymáhání pohledávek, v rozsahu stanoveném zákonem o bankách.¹⁷⁾ Dotčené ovládané osoby jsou povinny Agentuře sdělit příslušné údaje tak, aby mohla být splněna povinnost podle věty první. Agentura má přístup

k informacím v této databázi za podmínek stanovených vyhláškou České národní banky. Informace získané z databáze je Agentura povinna uchovávat v tajnosti a chránit před zneužitím.

¹⁶⁾ § 41 odst. 2 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

§ 38a odst. 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ § 38a odst. 1 a 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů. "

ČÁST PÁTÁ

Změna obchodního zákoníku

Čl. IX

V § 196 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 492/1996 Sb. a zákona č. 370/2000 Sb., se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) V případě, že člen představenstva vykonává pro společnost práci na základě pracovní smlouvy či jiné smlouvy tuto nahrazující, nepovažuje se takový vztah za obchodní.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

Čl. X

Zákon č. 363/1999 Sb., zákon o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 316/2000 Sb. a zákona č. 12/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 3 se písmeno b) zrušuje.

2. V § 39 odstavce 8 a 9 znějí:

„(8) Pojišťovny se mohou vzájemně informovat o skutečnostech týkajících se pojištění fyzických a právnických osob v případě

a) uvedení nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů, nebo zamlčení podstatných údajů při sjednávání pojištění,

b) šetření nutného ke zjištění povinnosti pojišťovny plnit,

c) zániku pojištění z důvodů nezaplacení pojistného, a to i prostřednictvím právnické osoby, která není pojišťovnou ani zajišťovnou. Majetkový podíl či vklad v této právnické osobě mohou mít pouze pojišťovny.

(9) Pojišťovna je povinna k získaným údajům jiné pojišťovny přistupovat tak, jako by šlo o údaje z její vlastní činnosti.“

3. V § 39 se doplňuje odstavce 10, který zní:

„(10) Ve vztahu k právním předpisům upravují-

cím ochranu osobních údajů má ustanovení odstavce 8 povahu zvláštního právního předpisu.“.

ČÁST SEDMÁ ÚČINNOST

Čl. XI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května

2002, s výjimkou ustanovení § 2 odst. 3, § 4 odst. 2 věty druhé, § 5a až 5m, § 11 odst. 2 věty druhé, § 11 odst. 5, § 16a odst. 2, § 25a odst. 4 věty poslední, § 25a odst. 5, § 26e odst. 2, § 38c až 38h a § 41m zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění tohoto zákona, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

127

ZÁKON

ze dne 13. března 2002,

kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 442/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o České národní bance

Čl. I

Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 60/1993 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 442/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 278/2001 Sb. a zákona č. 482/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na začátku odstavce 1 vkládá věta, která zní: „Hlavním cílem činnosti České národní banky je péče o cenovou stabilitu.“.

2. V § 5 odst. 2 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) stanoví mzdové a další požitky guvernéra; mzdové a další požitky viceguvernéra a dalších členů bankovní rady stanoví guvernéř.“.

3. V § 6 se na konci odstavce 6 doplňují tato slova: „s výjimkou činnosti vědecké, literární, publicistické, umělecké a pedagogické a s výjimkou správy vlastního majetku“.

4. V § 6 se na konci odstavce 6 doplňuje tato věta: „Členství v bankovní radě je dále neslučitelné s jakoukoliv činností, která může způsobit střet zájmů mezi prováděním této činnosti a členstvím v bankovní radě.“.

5. V § 6 odst. 7 písm. c) se slova „a splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem“ zrušují.

6. V § 6 se odstavec 10 zrušuje.

Dosavadní odstavce 11 až 13 se označují jako odstavce 10 až 12.

7. V § 6 se doplňuje odstavec 13, který zní:

„(13) Guvernéra odvolá prezident republiky v případě, jestliže již nesplňuje podmínky požadované pro výkon jeho funkce nebo dopustil-li se vážného pochybení. Prezident republiky může odvolat guvernéra též, nevykonává-li funkci po dobu delší než 6 měsíců. Od-

volaný guvernéř nebo Rada guvernéřů Evropské centrální banky se mohou domáhat přezkoumání rozhodnutí o odvolání guvernéra z funkce u Evropského soudního dvora, a to v případě, že se domnívají, že tímto rozhodnutím došlo k porušení Smlouvy o založení Evropského společenství nebo jiného právního předpisu vydaného k jejímu provedení.“.

8. § 9 zní:

„§ 9

(1) Česká národní banka a bankovní rada při plnění hlavního cíle České národní banky a při výkonu dalších činností nesmějí přijímat ani vyžadovat pokyny od prezidenta republiky, Parlamentu, vlády, správních úřadů ani od jakéhokoliv jiného subjektu.

(2) Česká národní banka a vláda se vzájemně informují o zásadách a opatřeních měnové a hospodářské politiky.“.

9. V § 24 se na konci písmene a) doplňují slova „a poboček zahraničních bank“.

10. V § 31 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní:

„(2) Česká národní banka vede evidenci cenných papírů vydávaných Českou republikou a splatných do jednoho roku, evidenci cenných papírů vydávaných Českou národní bankou (§ 33) a evidenci dluhopisů s dobou splatnosti do jednoho roku.^{3a)}“

^{3a)} § 98 odst. 2 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.“.

11. V § 35 se vkládá písmeno a), které zní:

„a) stanoví, po projednání s vládou, režim kurzu české měny k cizím měnám, přičemž však nesmí být ohrožen hlavní cíl České národní banky,“.

12. V § 38 se na konci odstavce 1 doplňují tyto věty, které včetně poznámky pod čarou č. 6a) znějí: „Účastníky těchto systémů mohou být vedle bank a poboček zahraničních bank i právnické osoby, které provádějí na základě povolení Komise pro cenné papíry vypořádání obchodů s investičními instrumenty.^{6a)} Uvedeným osobám bude veden v systému účet obdobný účtu mezibankovního platebního styku podle

zvláštního právního předpisu,⁴⁾ uzavře-li Česká národní banka s těmito osobami smlouvu o vedení účtu platebního styku a předávání dat mezibankovního platebního styku.

^{6a)} Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.“

13. V § 38 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Smlouva podle odstavce 1 obsahuje vždy

- a) místo, způsob a čas předávání dat platebního styku,
- b) náležitosti, formát a strukturu dat platebního styku a způsob jejich zajištění proti zneužití,
- c) odpovědnost smluvních stran,
- d) podmínky úročení účtu platebního styku a
- e) stanovení cen za provádění mezibankovního platebního styku.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

14. V § 41 odst. 2 písm. b) se slovo „anebo“ nahrazuje slovy „nebo osob, zahrnutých do konsolidačního celku, nad nímž je vykonáván bankovní dohled, anebo osob,“.

15. V § 41 odst. 4 větě druhé se slova „vůči jiným osobám podle § 46“ zrušují.

16. V § 41 se na konci odstavce 4 doplňuje tato věta: „Vůči jiným osobám postupuje Česká národní banka podle § 46.“

17. Poznámka pod čarou č. 5) k § 44 zní:

⁵⁾ Devizový zákon.

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

18. V § 47 odstavec 1 zní:

„(1) Česká národní banka hospodaří podle rozpočtu, který musí být členěn tak, aby z něj byly zřejmé výdaje na pořízení majetku a výdaje na provoz České národní banky.“

19. V § 47 se dosavadní odstavec 5 až 8 označují jako odstavce 2 až 5 a v nově označeném odstavci 3 se doplňuje věta, která zní: „Součástí této zprávy je i informace o platech členů bankovní rady České národní banky.“

20. § 49a včetně poznámek pod čarou č. 24) a 25) se zrušuje.

21. Za § 49a se vkládá nový § 49b, který zní:

„§ 49b

(1) Česká národní banka vydává opatření České národní banky (dále jen „opatření“), je-li k tomu zá-

konem zmocněna. Tato opatření jsou pro banky a pobočky zahraničních bank závazná.

(2) Opatření podepisuje guvernér České národní banky.

(3) Opatření nabývá platnosti dnem jeho vyhlášení ve Věstníku České národní banky (dále jen „Věstník“).

(4) Opatření nabývá účinnosti dnem, který je v něm stanoven. Nejdříve však nabývá opatření účinnosti dnem jeho vyhlášení ve Věstníku, kterým je den vydání příslušné částky Věstníku.

(5) Opatření jsou ve Věstníku označena pořadovými čísly, jejichž řada se uzavírá koncem každého kalendářního roku.

(6) Věstník je vydáván v postupně číslovaných částkách, označených pořadovými čísly, jejichž řada se uzavírá koncem každého kalendářního roku.“

Čl. II

Přechodné ustanovení

Opatřeními České národní banky vydanými po dni účinnosti tohoto zákona mohou být zrušována i opatření České národní banky vyhlášená do data účinnosti tohoto zákona ve Sbírce zákonů České republiky podle zákona č. 545/1992 Sb., o Sbírce zákonů České republiky, nebo podle zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv, uveřejněním jejich plného znění.

Čl. III

Zmocnění

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, jak vyplývá z pozdějších zákonů a z nálezů Ústavního soudu.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 442/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. IV

Zákon č. 442/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V části první čl. II bodu 1 písmena b) a c) znějí:

„b) je Česká národní banka součástí Evropského systému centrálních bank podle Smlouvy o založení Evropského společenství a podle Protokolu o sta-

tutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „Statut“) a je povinna dodržovat ustanovení Statutu v rozsahu požadavků na členské státy Evropské unie, kde dosud nebylo zavedeno euro jako jejich národní měna; při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení je Česká národní banka povinna postupovat v souladu s právními akty Evropské centrální banky,

- c) nesmějí Česká národní banka ani členové její bankovní rady při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim tímto zákonem, Smlouvou o založení Evropského společenství a Statutem vyžadovat ani přijímat pokyny od orgánů Evropského společenství, od vlád členských států Evropské unie nebo od jakéhokoli jiného subjektu,“.

2. V části první čl. II bodu 1 písm. d) se slova „Evropské unii, jejím orgánům, členským státům Evropského společenství, jeho orgánům“ nahrazují slovy „Evropskému společenství, jeho orgánům, členským státům Evropské unie“.

3. V části první v čl. II bod 2 zní:

„2. Zákaz uvedený v bodu 1 písm. d) se nevztahuje na banky a další úvěrové instituce ve vlastnictví subjektů uvedených v bodu 1 písm. d), s nimiž Česká národní banka zachází v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků stejně jako se soukromými úvěrovými institucemi.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu

Čl. V

V zákoně č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 58/1995 Sb., zákona č. 263/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 296/1995 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 442/2000 Sb. a zákona č. 239/2001 Sb., § 3 odstavec 3 zní:

„(3) Úřad vykonává kontrolu hospodaření České národní banky v oblasti výdajů na pořízení majetku a výdajů na provoz České národní banky.“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2002, s výjimkou ustanovení § 6 odst. 13 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění tohoto zákona, které nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

128

ZÁKON

ze dne 13. března 2002,

kterým se mění zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon), ve znění zákona č. 238/2000 Sb., zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon)

Čl. I

Zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon), ve znění zákona č. 238/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 30 se na konci odstavce 6 doplňuje tato věta: „Vojenská cvičení dobrovolná se nezapočítávají do celkového rozsahu vojenských cvičení stanoveného v odstavci 1.“.

2. V § 35 se za odstavec 3 doplňují odstavce 4 až 7, které znějí:

„(4) Část vojáků v záloze se již v míru předurčuje pro doplnění ozbrojených sil.

(5) Vojáci v záloze, kteří jsou předurčení pro doplnění ozbrojených sil a kteří uzavřou dohodu k dobrovolnému udržování své vojenskoodborné připravenosti na dobu dvou až pěti let, tvoří aktivní zálohu dobrovolnou.

(6) Dohodu jménem státu uzavírá územní vojenská správa. Dohoda musí být písemná a jejím obsahem je stanovení doby, po kterou bude voják zařazen do aktivní zálohy dobrovolné, funkce a vojenský útvar, pro který je předurčen, a rozsah vojenských cvičení dobrovolných po dobu závazku. Dohodu lze písemně zrušit před uplynutím doby, na kterou je uzavřena, podle potřeb vojáka nebo ozbrojených sil.

(7) Právní poměry vojáků v aktivní záloze dobrovolné upravuje zvláštní právní předpis.⁸⁾“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze

Čl. II

Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, se mění takto:

1. V § 79 se za odstavec 4 doplňuje odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 22a) zní:

„(5) Voják v záloze povoláný na vojenské cvičení dobrovolné, který tvoří aktivní zálohu dobrovolnou,^{22a)} má po dobu tohoto cvičení nárok na dvojnásobné měsíční částky služného uvedeného v odstavci 2.

^{22a)} § 35 odst. 5 zákona č. 218/1999 Sb., ve znění zákona č. 128/2002 Sb.“.

2. V části šesté se za hlavu III vkládá nová hlava IV, která zní:

„HLAVA IV

PENĚŽNÍ NÁLEŽITOSTI VOJÁKŮ
V AKTIVNÍ ZÁLOZE DOBROVOLNÉ

§ 83a

Odměna

(1) Voják v aktivní záloze dobrovolné, pokud plní podmínky dohody uzavřené k dobrovolnému udržování své vojenskoodborné připravenosti,^{22a)} má nárok na odměnu ve výši 500 Kč měsíčně.

(2) Odměnu vyplácí příslušná územní vojenská správa jedenkrát za rok do konce měsíce ledna následujícího po roce, za který odměna náleží.“.

Dosavadní hlava IV se označuje jako hlava V.

ČÁST TŘETÍ**Změna zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů****Čl. III**

V § 4 odst. 1 písmeno m) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 323/1993 Sb., včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní:

„m) plnění poskytovaná ozbrojenými silami vojákům v základní (náhradní) službě,^{3a)} žákům škol, kteří nejsou vojáky v činné službě,³⁾ vojákům v záloze povolaným na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné podle zvláštních právních předpisů,^{3a)}

^{3a)} Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění zákona č. 128/2002 Sb.“.

ČÁST ČTVRTÁ**ÚČINNOST****Čl. IV**

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

129

ZÁKON

ze dne 13. března 2002,

kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 165 se na konci odstavce 5 doplňují tyto věty: „Poživateli výsluhového příspěvku, který mu byl přiznán podle právních předpisů účinných před 1. prosincem 1999 do 60 let věku, bude na základě jeho žádosti vyplácen výsluhový příspěvek za podmínek stanovených ve větě první, a to nejdéle do 60 let věku. Nejpozději při dosažení 60 let věku mu náleží výsluhový příspěvek za podmínek stanovených v § 134.“.

2. Za § 165 se vkládá nový § 165a, který včetně nadpisu zní:

„§ 165a

Úprava výplaty výsluhového příspěvku

(1) Poživateli výsluhového příspěvku, který mu byl přiznán podle právních předpisů účinných před

1. prosincem 1999 do 60 let věku, jemuž bylo v době od 1. prosince 1999 vyplácení výsluhového příspěvku omezeno nebo zastaveno proto, že dosáhl věku o dva roky vyššího, než je věk rozhodný pro vznik nároku na starobní důchod, se přizná výsluhový příspěvek na základě jeho žádosti nejdříve ode dne omezení nebo zastavení jeho vyplácení po přičtení všech zvýšení podle § 137, která by k němu od tohoto dne náležela. Nejpozději při dosažení 60 let věku mu náleží výsluhový příspěvek za podmínek stanovených v § 134.

(2) Pobíral-li poživatel po dobu omezení nebo zastavení výplaty výsluhového příspěvku podle odstavce 1 starobní důchod, přizná se mu výsluhový příspěvek na základě jeho žádosti ode dne omezení nebo zastavení jeho vyplácení ve výši, která se rovná rozdílu mezi starobním důchodem a výsluhovým příspěvkem přepočteným podle odstavce 1, pokud bude takto přepočtený výsluhový příspěvek vyšší.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Brno: Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; Břeclav: Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; České Budějovice: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; Hradec Králové: TECHNOR, Wonkova 432; Hrdějovice: Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/L.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; Most: Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžicková, Šeříková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Náchod: Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/42 45 46; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUS, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; Otrokovice: Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: Severočeská distribuční, s. r. o., Havříská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začavování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.